

Слава Ісусу Христу,

Я хотів би розкрити уявну завісу в'язниць Словацької Республіки і написати вам кілька рядків про те, як Ісус Христос діє за стінами в'язниць.

Я хотів би надати вам листа, який ми давно хотіли опублікувати і метою якого є познайомити вас з нашою спільнотою DISMAS – чим ми займаємося, які у нас проекти та яка мета нашої спільноти; тому ми сподіваємося, що ви знайдете відповіді на можливі запитання, які задасте не собі, а тим, хто вас оточує, наприклад, вашій родині. Цей лист також спрямований на євангелізацію, тому ви можете переслати його іншим, наприклад, іншому засудженому, який може сумніватися або все ще не вірить, що наш Отець існує.

Походження та передумови DISMAS

Наша історія почалася у січні 2015 року, коли я зустрів Браньо Летко під час молитви за зцілення в Бекові. У нашій розмові я запитав його, чи прийде він до в'язниці, бо хотів, щоб засуджені мали можливість почути молитву хвали, а також їхні свідчення. Він подивився на мене, нічого не сказав, повернувся до скінії і прославив Бога. Тоді він відповів: "Звісно, коли?" Я сказав 14 травня 2015 року, тому що довго обдумував цю ідею, щоб заздалегідь дізнатися, що мені знадобиться, щоб забезпечити їм вхід до в'язниці.

14 травня 2015 року християнський гурт Lámačské Chvály вперше організував молитву хвали в Леопольдові – у найбільш охоронюваній в'язниці Словаччини. Тригодинний процес суворих правил на вході до в'язниці неможливо було прискорити, і ми не змогли його уникнути. У «замку» (тюрми), де відбувалася подія, відбувають покарання люди, яких ніколи б не захотілося зустріти на вулиці ввечері. В основному це вбивці, чоловіки, засуджені за зґвалтування, вимагання, наркоторговці та інші злочинці. Ці чоловіки були запрошені на захід і прийшли, хоча деякі навіть не знали, навіщо вони прийшли; однак я знав причину, оскільки в Святому Письмі написано: «*Ти не вибрав мене*». *я вибрав тебе.* ' (**Івана 15:16** , NLT)

Коли почалися молитви прославлення та свідчення, що прославляють Бога, я помітив зміни на обличчях міцних хлопців приблизно через півгодини. Ще через півгодини я помітив засудженого, який сидів на нахилі вперед, тримався за голову обома руками і плакав. Хлопця, який почав плакати, засудили за те, що він стріляв у людей. Серця інших також почали повільно танути. Ісус доторкнувся до них і показав їм стан їхніх власних душ і те, від чого слід відмовитися у своєму житті та віддати Його в руки.

Я зрозумів, що Ісус змінює не тільки людей зовні, але кличе і тих, хто знаходиться за стінами в'язниці. Цей проникливий дотик Господа Ісуса торкнувся і мого серця, і це був для мене знак почати новий курс у в'язниці. Коротше кажучи, як викладач я мав два курси – племінний та художній – і оскільки я не вмюю ні малювати, ні розводити тварин, я знав, що маю почати щось, що знаю точно. Моїм життєвим пріоритетом є щодня читати Святе Письмо, щодня відвідувати месу та вести свою сім'ю у вірі в Христа. Тому я вирішив передати це свідчення мого життя засудженим, а також тому, що знаю, що Христос любить всіх беззастережно.

Фото: Біблійна школа в каплиці навернення св. Павла у в'язниці Леопольда з фільму «Золоті сонілки» TV LUX

Це стало причиною, чому я попросив дозволу створити новий курс під назвою «Біблійна школа». Керівники погодилися, і ми почали наші зустрічі. Спочатку нас було лише троє. Перший грав на гітарі християнські пісні, інший читав слово Боже, а третій молився. Так ми зустрічалися щотижня, і за кілька місяців до нас приєдналося понад 20 засуджених. Під час однієї такої зустрічі вони запитали мене, чи можна назвати нашу групу. Я запитав: «Яке ім'я?», Вони сказали: «Ми вже громада, тому ми хотіли б мати назву». Я сказав: «Добре, давайте спробуємо». Перший сказав: «Борці за свободу». Другий — «Ув'язнений». Третє — «Божа милість». Просто кожен говорив щось своє. Я втрутився, і нарешті ми погодилися молитися за це. Через деякий час, коли ми прославляли Господа, наш гітарист раптом перестав грати, відклав гітару і сказав: «Наше ім'я буде DISMAS!» Я запитав: "Що це?" Він сказав нам, що це ім'я розкаяного злочинця, і продовжив: «Чи знаєте ви, скільки хрестів було на Голгофі, коли вони розп'яли Христа?» Так, три. Посередині був невинний – єдиний праведний, який не заслуговував на смерть. Але праворуч і ліворуч від нього були справжні злочинці».

із злочинців, що висіли біля нього, насміхався: «Так ви ж Месія, чи не так? Доведи це, врятувавши себе — і нас теж, поки ти це робиш!» Але інший злочинець запротестував: «Хіба ви не боїтеся Бога, навіть коли вас засудили до смерті? Ми заслуговуємо на смерть за свої злочини, але ця людина не вчинила нічого поганого». Тоді він сказав: «Ісусе, згадай мене, коли прийдеш у своє Царство». А Ісус відповів: «Запевняю вас, сьогодні ви будете зі мною в раю». ' (Луки 23:39-43, NLT)

Розкаяного злочинця звали Дісмас (від грецького *dysme*, що означає вмирання). Він був злочинцем, виправданим Богом, Господом Ісусом Христом, і, нарешті, того самого дня принесений до Раю. Я не хочу продовжувати, але це фактично основа наших регулярних відвідувань в'язниць. З цією частиною Святого Письма ми знайомимо засуджених, щоб вони знали, що немає такого гріха, який Бог не простив би нам, коли ми покаємося. Бо ми знаємо, що Бог «*хоче, щоб усі були спасені та зрозуміли правду*». (1Тим 2:4, NLT) Все, що нам потрібно сказати, це «амінь» Його слову.

Тут я даю доступ до змісту статті та фотографії, які були офіційно опубліковані: «16 серпня 2015 року відбувся концерт духовного гурту Látačské Chvály за участю засуджених, які перебувають у колонії середнього рівня, в'язниці суворого режиму, та обвинувачених, поміщених у полегшені умови, перебували в Леопольдовській СІЗО та СІЗО. Під час концерту засуджені та обвинувачені слухали свідчення учасників гурту та прославляли Ісуса Христа та Боже Слово. '

<https://www.zvjs.sk/sk/koncert-worshipovej-kapely-v-leopoldovskom-ustave-kapely-v-leopoldovskom-ustave>

Діяльність спільноти DISMAS

Протягом року ми домовилися про те, яка наша головна мета та мета нашої громади був би. Це, безперечно, була молитва. Уявіть собі, що у засуджених метафорично зв'язані руки і ноги. Це означає їхнє ув'язнення. Чим більше зв'язані їхні руки і ноги, тим розвиненішим у них голос. Так, їхній голос кличе до Бога. Це так само, як і у сліпого, у якого дотик більш розвинений. Крім того, дехто має навіть більше часу, ніж ми.

Іноді я нагадую їм, як живуть деякі релігійні ордени. Людина вступає в орден, продає все, що має, роздає бідним, дзвонить у дзвін перед монастирськими стінами, здає навіть одяг, в якій прийшов, і без майна віддає волі Божій у суворій корпус. Коли я їм це кажу, деякі розуміють, що вони живуть схожим життям. Саме так воно і є. У них є лише два шляхи на вибір – або боротися з системою, писати скарги, закликати про звільнення, або прийняти свій хрест і почати жити як справжні діти Бога.

Смію сказати, що вони в «Армії Ісуса». Наразі словацько-чеська тюремна спільнота DISMAS (надалі – «Дісмас») знаходиться не лише в Словаччині, а й у Чеській Республіці. Там ми вже відвідали 10 в'язниць, і засуджені долучилися до наших молитов у кожній із в'язниць. Наші молитви спрямовані на людей у конкретних в'язницях, до яких нас посилає Господь Ісус Христос, за їхні сім'ї та за інших.

Ангельські молитви: Це найважливіша мета нашої спільноти, яка базується на цих молитвах: ми молимося коротку п'ятихвилинну молитву щодня о 20:00; кожну п'ятницю з 8:00 до півночі суботи ми молимося безперервно протягом 40 годин (кожна молитва має тривати не менше 1 години в будь-який час дня; наприклад, засуджений вибирає молитися з 15:00 до 16:00 на обидва дні); а також молимося за Словаччину щоп'ятниці о 12 год. Одна група молиться на вервиці (скорботна, радісна, славна, світла), інша група молиться 500 разів «Отче наш», інші читають Псалтир, тримають різного роду пости, деякі грають на інструменті та співають хвалу Господу – все абсолютно вільно.

Майже щотижня Dismas регулярно організовує християнські заходи, театри, концерти, молитви хвали та зустрічі, на яких ми служимо групою підтримки тюремного капелана. Крім того, ми обслуговуємо звільнених членів з різними потребами в рамках благодійної організації (ми забезпечуємо їх одягом для них, їхніх дітей та решти їх сімей). Також хотілося б відзначити проект «Ангельське сьогодні». Цей проект організовується на Різдво. У разі зацікавленості ми надсилаємо різдвяні подарунки дітям чи онукам членів Dismas, які перебувають у в'язниці.

Фото: Моя дружина Мірка з учасницею Dismas Люсією упаковують подарунки дітям до півночі, щоб вони встигли їх отримати. Ця ідея прийшла нам в голову в грудні 2018 року, і вона виявилася трохи складнішою, ніж здавалося на перший погляд.

Спробую трохи детальніше описати цю послугу для засуджених із громади. Більшість засуджених мають дітей, які на Різдво залишаються одні, далеко від своїх татусів, які відбувають покарання. Проте і ці діти мають бажання отримати подарунок від своїх татусів.

Деякі не розуміють, чому їхній тато у в'язниці, або навіть не знають цього. Ми всі згодні з тим, що ці діти не винні, коли їхні батьки чи дідусі сидять у в'язниці. Засуджений отримує лист із зазначенням: «Якщо ви хочете зробити свою дитину щасливою, нам потрібно лише ім'я вашої дитини, бажано її віку (щоб ми могли вибрати відповідний подарунок); наприклад: Анічка, 6 років, і адреса, куди відправити подарунок.' Минулого року ми надіслали подарунки більш ніж 10 дітям. Я вірю, що ця кількість з кожним роком буде збільшуватися. Багато засуджених дякували нам, коли я відвідував їх у в'язниці, але, звісно, ми також отримували подяку у вигляді листа. Тут я вибираю листа, який надійшов 3 січня 2019 року.

Фото: частина листа від Йозефа, який відбуває покарання вже багато років. Я коротко описую зміст листа, а потім даю пояснення від капелана.

BHAT mo. Pože hAL sohn Telku
A ReKLA mA Bol dAň Ćeki
hož dA VALI NA Janoce Pož
hel sohn NA ĆETI mAhm ich
NA StĚNE A Povědal sohn moJ
ĆETI coVAm dAhn ALe PAIN Boh
VAn Poše svoJ LidĭA BudeTe
mAĀ dAňĀek A PResne PŘišeĀ
PAN FAnĀĀ VĀPĪTĀT Adhesu
FĀVĪL sohn Bože moJ Āotĭho
Biš sĀdce mA Pukne Tak vĚlmi
Pekne Āi dAkujehm BHATmoJ
Tvoje Ćene Će PANA mAĀi Ćete
A PoĀu vĀTe LeBo PAN deTAm
može PAncoVĀT dĚ PŘiMA dĀ
Tak Āi ĀĀku Ćem AĀ Nove Ćene
AĀ BHĀŃOVI Boh VĀM oĀPĀNĪ
ĆETI TĀNcoVALI hĀDOVALI
A vĚhĀdA Će PAN ĆĚĪS
iĀ PōšĀL nĀ Āo Āi PōVĀĀn
BHĀĀ moJ PLĀce mA sĀdce

Коли ми вирішили запустити цю службу, ми написали деяким капеланам, які були зацікавлені. Капелан Любош Кашчак прийшов до тюремної камери і сказав, що Дімас дає можливість порадувати дітей засуджених. Про це йдеться на початку копії листа, в якому Йозеф пише, що бачив по телевізору рекламу, де діти розгортали різдвяні подарунки. Побачивши це, він подивився на зображення своїх дітей і, молячись, сказав своїм дітям (на малюнку): «Господь пошле вам подарунок через людей». У цей момент двері келії відчинилися, і прийшов священик (капелан) з цією службою – «Ангельським подарунком». Він пише у листі: «*Брат мій, я дивився телевізор, а в оголошенні були подарунки, які вони дарували на Різдво. Я дивився на фотографію своїх дітей, яка висить на стіні, і сказав: «Діти мої, я не знаю, що я вам дам, але Господь пошле до вас Свій народ, і вони дадуть вам подарунки».* У цей момент прийшов священик запитати адресу дітей. Я сказав, Господи, що ти робиши? Моє серце розривається, я дуже дякую вам і вашій дружині за те, що ви любите Господа і слухаєте Його, тому що Господь може працювати там, де вони відкриті для отримання. Я дякую вам, вашій дружині та Браньо. Бог нагородить вас. Мої діти танцювали, раділи і вірили, що Господь Ісус Христос послав їм подарунки. Що ще тобі сказати, брате, серце плаче».

Ми також додали кілька слів до сьогоднішнього:

' З Різдвом **Оленка**,

прекрасний ангел з неба прийшов до мене і зробив мені цей прекрасний подарунок для вас. Це тільки твоє. Я дуже сумую за тобою і молюся за тебе. Я впевнений, що саме тому Ісус послав мені цього Ангела, щоб я міг надіслати тобі цей сюрприз і дати тобі зрозуміти, що я дуже тебе люблю. Твій батько.'

І саме такі слова отримують ваші діти з подарунками і цього року.

Наразі в спільноті Dismas у Словаччині та Чехії перебуває близько 1000 засуджених та обвинувачених. Є 345 звільнених засуджених та обвинувачених, і ми маємо інформацію, що лише двоє з них знову у в'язниці. За статистикою близько 70% звільнених ув'язнених мають знову опинитися у в'язницях, а це 230 особи. Ну, у нашому випадку кількість двох людей становить 1%. Навіть якби 34 осіб знову опинилися в тюрмі, це все одно 10%. Ця неймовірна різниця полягає в чесному поверненні на Божий шлях. Можливо, ви запитаете, чому начальство цього не бачить? Можливо, вони не хочуть цього бачити, тому що те, чого світ не знає, або якщо це не остання тенденція, психологічна чи психіатрична діяльність, цей світ боїться цього, тому що в нього немає відповіді, виправдання і це не так. навіть збіг обставин, тож треба було б визнати, що це диво. Ми також відвідуємо звільнених членів Dismas. Ми допомагаємо їм знайти спільноту в районі, де вони живуть, і допомагаємо їм інтегруватися в християнське життя там. У разі зацікавленості ми намагаємося надати консультації щодо організації проживання, а також пошуку роботи. Я також згадую такі проекти, як *Ангельська Свята Меса, Ангельські вітання, Ангельський лист, Ангельський подарунок, Ангельський мобільний телефон, Ангельський журнал (розсилка), Ангельська зброя, Ангельська картина та Ангельська вікторина*.

Я хотів би коротко описати наші проекти, для яких нас викликав тато. Тому я кажу «покликані», тому що всі наші проекти та вся служба, насправді, зосереджені на підбадьоренні та відвідуванні Ісуса, прихованого у наших братах і сестрах у в'язниці. Кажу вам, що майже кожного дня, коли священик під час Причастя перетворює живого Христа, я молюся до Нього, щоб міг бачити цих засуджених такими, якими він їх бачить. Тут я описую згадані проекти:

Ангельська Свята Меса : Ця служба зосереджена на служінні певної святої Меси для одного члена спільноти Dismas.

Ангельські вітання : кожен член спільноти Dismas отримує на день свого імені та дня народження привітання, яке містить слово Боже та копію малюнка, який намалювали та подарували нам наші члени з в'язниць.

Dakujem za blahobelanie k narodeniu.
Bol to jediné, ktoré mi došlo pošto u. Takže

Фото: частина листа Янка від Леопольдова, який пише: «Дякую за вітання з днем народження. Це був єдиний я отримав.» Так він відреагував на листування від спільноти Dismas (Angelic Congratulations).

Angelic Letter : Цей проект реалізується в найкритичніший час, наприклад, на Різдво, коли людина згадує своїх близьких і потребує того, щоб поруч з ним був хтось, кого він любить. Уявіть собі, більшість засуджених у місцях позбавлення волі втрачають зв'язок із сім'єю (вони взагалі з ними не спілкуються). З цієї причини діти сімей громади Дісмас отримують імена засуджених і моляться за них. Кожній дитині дають хоча б одне ім'я та інтенсивно моляться за засудженого 40 днів перед Різдвом. Також дитина пише засудженому різдвяне побажання і малює малюнок. Цей проект найбільше зворушив серця засуджених, і, як ми дізналися з їхнього подальшого листування, він дійсно зачепив їх.

Журнал Angelic: Наш так званий «Інформаційний бюлетень» кожні три тижні надсилається 330 засудженим чоловікам і жінкам. Журнал складається з 6-14 сторінок, які описують життя всієї громади Дісмас за межами або всередині в'язниць. Згадаю також ще одну послугу, яка є важливою для відправлення такої кореспонденції. Іноді ми отримуємо близько 154 листів від засуджених за місяць, і ми читаємо кожен з цих листів і відповідаємо на кожен з них. Що стосується змісту листів, то зазвичай є різні запити, такі як відправлення посилки, спортивного одягу, Біблії, християнської літератури, а також прохання про молитви, заохочення, біблійну вікторину та відповіді на місії, які ми їм регулярно надаємо. цей журнал. У ньому також є свідчення, розповіді про різні життєві ситуації, які не завжди радісні, але Ісус Христос їх усіх зцілює, бо Він найкращий лікар.

Фотографію цього бюлетеня можна знайти на сторінці 16.

Angelic Present : Ця служба вже була описана в цьому розділі.

Angel Mobile Phone: Це проект, спрямований на допомогу члену спільноти Dismas, який тривалий час перебував у в'язниці і не може користуватися мобільним телефоном з сенсорним екраном. У той же час ми усвідомлюємо той факт, що сьогодні спілкування переважно базується на мобільних телефонах. З цієї причини ми купуємо їм ці пристрої, встановлюємо такі програми, як вервигця (для прослуховування), Біблія, наша веб-сторінка, зберігаємо номери телефонів деяких членів та наші адреси електронної пошти. Ми завантажуюмо навіть MP3-файли Нового Завіту та кілька проповідей про Боже слово, духовний відпочинок після звільнення з в'язниці, щоб допомогти їм залишитися з Христом після виходу з в'язниці.

Хочу відзначити додатки, які додаються до кожного листа – різноманітні інструкції, путівник для сповіді, євхаристійні чудеса, різні духовні реколекції та інформація про благодійні організації та посібник для звільнених засуджених. Наші регулярні додатки включають курс Іешуа, духовні вправи, цитати Папи Франциска та Отців Церкви. Уявіть собі, що інформаційний бюлетень складається з 20 сторінок, тоді як загальна кількість друківаних сторінок зазвичай становить 4000 (близько 80% друкується у кольорі).

Ангельська вікторина: це біблійна вікторина - курс (запитання на основі Святого Письма), який завершується його оцінкою та сертифікатом про проходження. Кожен учасник має можливість взяти участь у вікторині, яка надсилається одразу після нашого першого контакту, оскільки дуже важливо, щоб кожен читав Слово Боже. Наразі до проекту приєдналися 207 учасників.

Ангельська милосердя : служба, яку нам запропонувала парафіяльна спільнота. Проект розрахований на Різдво, а саме для сімей членів громади за стінами в'язниці, яким терміново потрібні, наприклад, пральна машина чи холодильник. Ці прилади абсолютно нові.

Angelic Picture: Це більший проект, де учасники вигнання малюють - малюють переважно біблійні мотиви. Малюнки дарують дітям з дитячих будинків і навіть Папі Франциску.

Метою цього проекту є використання талантів членів спільноти для Церкви, оскільки вони мають таланти служити і приносити радість там, де це смуток, або принаймні викликати посмішку. Малюнки служать нам подарунками або засобом висловити подяку за службу. **Ангельська зброя**: це

відновлена традиція виготовлення вервиць, які 25 років тому виготовляли переважно довічно засуджені. Я довго обмірковував цей проект і вдячний за те, що завдяки нашій Матері Марії він був вдаленим і можливим. Зараз у словацьких та чеських в'язницях виготовляють вервиці. Це було в словацьких тюрмах, куди ми зверталися переважно наших ординаріатів і попросив їх до співпраці. 13 в'язниць виробляють цю зброю проти «Мавпи» (диявола).

Фото: Розарій ручної роботи на довічних ув'язненнях у Банській Бициці. Малюнок під вервицями зробив довічно засуджений для хлопчика Матушко, який співпрацював у проекті «Янгельський лист» і надіслав цьому засудженому листа на Святвечір.

Співпраця з суб'єктами, організаціями та музичними колективами

У 2015 році Lámačské Chvály двічі вшанував нас своїм візитом, а також гурт ESPÉ в Advent.

Фото: Леопольдовська в'язниця та арешт, молитви хвали з гуртом ESPÉ 7 грудня 2015 року в кінозалі в'язниці за участю близько 120 засуджених і 23 обвинувачених.

<https://www.zvjs.sk/sk/koncert-kapely-espe-v-ustave-leopoldov>

Наприкінці року ми домовилися частіше репетирувати християнські пісні, щоб у майбутньому засуджені дивували запрошених гостей деякими піснями зі свого репертуару, які вони регулярно грають під час святих мес, а також своїми композиціями, які вони склали. Однак у нас не було гарної гітари (тільки тих, які давно мали свої хороші роки). Тому ми звернулися до Guitar AID, яка подарувала громаді красиву гітару з червоного дерева. Зусилля громади завершилися запрошенням

Браньо Летко до біблійної школи, щоб удосконалити та налаштувати свою гру на гітарі та навіть більше.

Тут я даю доступ до змісту статті та фотографії, які були офіційно опубліковані: «Зустріч зі співаком, гітаристом і католицьким євангелістом Mgr. Браніслав Летко відбувся в Леопольдовській СІЗО 7 квітня 2016 року. Засуджені біблійної школи відвідали лекції та інтерактивну бесіду на тему «хвалебних» пісень. Під час зустрічі їх у цікавій формі ознайомили з походженням, характеристиками та призначенням християнських пісень. Засуджені цікавилися відпрацюванням та інтерпретацією пісень. З цієї нагоди вони також грали на інструменті, який їм подарував Guitar AID з Англії».

<https://www.zvjs.sk/sk/stretnutie-s-katolickym-evangelizatorom-v-ustave-leopoldov>

Однак Браньо не знав, що під час його наступного візиту члени Dismas здивують його і поділяться з ним тим, що вони практикували протягом тривалого часу. Пам'ятаю, як це було сьогодні, коли втретє до Леопольдова прийшов Ламачський Хвали, і один із засуджених попросив у Браньо гітару, бо хотів щось зіграти. Тоді Браньо просто сказав: «Давай так само безкоштовно, як і отримав» і посміхнувся. Матуш Уріга на прізвисько Chrobáčik (Маленький клоп) просто сказав тихим голосом: «Тож давайте послухаємо дискусію». Але того, що було далі, ніхто з них не очікував. Почувши наш «гімн» — «Ісусе, у тебе найпрекрасніше ім'я», хлопці з Ламачських Хвалів привернули увагу, і покотилися сльози. Браньо Летко якось сказав після молитви прославлення: «*Міхало, коли ми*

приходимо до в'язниці, то зразу приходить Божя присутність, іноді, коли ми граємо на вулиці, треба довго хвалити, щоб це відчувати, а тут одразу. '

Таким чином вони почали вітати кожного гостя, а також рідкісний візит, який я хотів би представити текстом і фотографією з офіційного сайту: «21 травня 2016 року відбувся концерт співачки Dominika Gurbal'ová та музикант Марош Ватацин із громади Маяк у Кошицях відбувся в Леопольдовській в'язниці та СІЗО. Ці молоді ентузіасти музики часто проводять християнські музичні фестивалі та виступають у католицьких

ЗМІ. Між піснями до обвинувачених і засуджених звертався д-р. Володимир Шостака, доктор філософії, єпископський вікарій з питань катехизації, душпастирства сімей та апостольства мирян Кошицької архієпархії. Велике спасибі всім залученим за невимовні враження».

<https://www.zvjs.sk/sk/hudobne-vystupenie-s-hodnotnou-prednaskou-v-ustave-leopoldov>

Мушу зазначити, що окрім молитов і гарних пісень вони також говорили та задавали питання про Святе Письмо. Вони знали, що Владко Шостака є єпископським вікарієм з катехизації і читає лекції на курсах «Єшуа», про що я їм регулярно повідомляв. Їхня дискусія, яка була дуже плідною, закінчилася благословенням. Після візиту, з дозволу Владка, я прочитав засудженим електронний лист, який Владко надіслав мені наступного дня після візиту. І коли я його читав, кілька засуджених були вражені листом і дякували мені за його передачу, тому що він містив велике підбадьорення і було підтвердженням того, що те, що вони роблять, має значення. Я також хочу надати вам частину цього електронного листа, тому я попросив Владка Шостака дозволу його опублікувати, і він погодився. «Вчорашній день все ще звучить у мені... це був дуже сильний... сильний дотик Бога для нас. Я навіть не знаю, чи були ми потрібні цим в'язням, чи ми потребували в'язнів. Швидше за все, «В» правильне. А ти був Божим директором. Ми щойно зазирали в місце, яке не дуже привабливе для чоловіка, але Божя мудрість, суверенітет і всемогутність часто діють там і в тих, від кого ми цього навряд чи очікували. Я дуже дякую Богу за вас і за вашу місію. Я передаю свої найкращі побажання вашим студентам Біблії... З нескінченними благословеннями, брате Владо».

У в'язниці ми також працюємо з благодійними організаціями. Наприклад, 18 травня 2017 р. ми організували благодійну католицьку культурну акцію з нагоди свята св. Папи та мученика Івана І у супроводі євангельського гурту Lámačské Chvály у співпраці з капеланом монс. Любоша Кашчака та з Ординаріатом Збройних Сил і Збройного Корпусу Словацької Республіки.

Хочу зазначити, що до позбавлення волі потрапляють не лише чоловіки, а й жінки. Ми відвідали їх у в'язниці та в'язниці Нітра, у в'язниці для неповнолітніх Сучани, у в'язниці Левоча та в'язниці Нітра Хренова. Засуджені жінки в тюрмі в Сучанах здивували нас і зіграли пісні, які вони репетирували з капеланом тюремної парафії монс. Юрай Малий, SDB. Я помітив, що засуджених найкраще розуміли співачки, які діляться своїми особистими свідченнями та досвідом, які можуть стосуватися засуджених.

Фото: в'язниця та ув'язнення Левоча, госпел-група F6 ліворуч та Домініка Марушинова – Гурбалова справа. <http://www.zvjs.sk/sk/hudobne-popoludnie-v-ustave-levoca> <https://www.zvjs.sk/sk/node/720164>

Останнім часом майже щомісяця в'язниці відвідує репер Міхал Страка, псевдонім EGO. Знаєте, про що мене часто запитують деякі люди? «Міхале, EGO конвертується?» або: "Чому ви берете його з собою до в'язниці?" Я їм коротко відповідаю, що відчуваю, що він на шляху, і нікому не кажу, де він на своєму шляху до Бога. Головне, що він ходить і своїми діями доводить те, що говорить. У його випадку це благодійна діяльність, а це означає, що він ходить до будь-якої в'язниці Словаччини, включно з тюрми на сході. Він не просить грошей за свій виступ і не просить грошей на свої витрати. Більше того, він навіть оплачує такі витрати, як бензин для звукорежисера, який везе обладнання в іншій машині. EGO дуже часто весь свій день присвячує служінню і жертвує своїм комфортом і грошима, щоб відвідати засуджених, як написано в Євангелії: *«Я був у в'язниці, і ти відвідав мене»*. (**Матвія 25: 36**, NLT)

Зараз я відповім на друге питання, чому я беру EGO з собою. Спробую пояснити це на прикладі. Ми орендували Господній виноградник і запрошуємо різноманітних гостей (робітників), які обробляють, поливають, обрізають та обкопують виноградник. Я сприймаю EGO як підходящу людину для іншого служіння в Господньому винограднику. Його служба полягає в тому, щоб знищити велику половину і зрізати кущі. EGO завжди приваблює на свій концерт найбільше засуджених чи обвинувачених, і зазвичай доводиться вибирати тих, хто відвідує його концерт, тому що всі хочуть

туди (не тільки віруючі, звісно). EGO показує тим засудженим, які ніколи б не прийшли на жодну християнську діяльність, що навіть знаменитість може йти своїм шляхом із Христом і що одне не виключає іншого. Я вам опишу, як насправді виглядає такий концерт у в'язниці. Міхал (EGO) починає свій концерт із запитання. Перш ніж зіграти пісню під назвою «Кращий друг», він запитує: «Ти знаєш, хто мій найкращий друг?» Зазвичай всі кажуть, що Ритмусом звать іншого музиканта. Він відповідає: «Ні, це Ісус Христос». Після виконання інших пісень він знову запитує: «Чи

є у вас вдома сім'я, дружина, діти?» Чи можемо ми помолитися за них молитвою, Отче наш?' Кажуть добре, а потім Міхал стає на коліна з нами і ми молимося разом із засудженими. Що ще приємніше в молитві, так це те, що останній раз, коли я був з EGO, я наважуся сказати, що ці хлопці були настільки зворушені, що принаймні 5 засуджених із СІЗО дійсно плакали і дякували від усього серця.

Уявіть собі, що ці твердження також офіційно підтверджені на сайті: « Ми живемо лише раз, і треба повертатися додому, як інша людина », — девіз у дусі концерту словацького репера EGO, який виступав у в'язниці в Ружомбероку 3 липня. Концерт організувала християнська спільнота Distas, яка також хоче в такий спосіб сприяти прогресу в житті засуджених. EGO радував їх не лише своїми найвідомішими хітами, а й новими, а врешті-решт охоче відповідав на різноманітні запитання, за що засуджені нагороджували його бурхливими оплесками. Під час виступу репер і засуджені стали на коліна і разом помолитися «Отче наш» за своїх жінок і дітей.

<https://www.zvjs.sk/sk/aktuality/ego-koncertoal-za-murmi-ustavu-ruzomberok>

Додаю ще одну фотографію Міхала С. із в'язниці в Банській Бистриці-Кральовій, зроблену під час різдвяних свят 20 грудня 2019 року.

Фото: Одразу після молитви за сім'ї засуджених, яку запропонував Міхал С. (зверніть увагу на смиренність), коли перед ім'ям Ісуса схилилося кожне коліно, як написано « щоб перед ім'ям Ісуса кожне коліно схилилося, на небі, і на землі, і під землею, і кожен язик проголошує, що Ісус Христос є Господом, на славу Бога Отця. (Філіп'ян 2:10-11, NLT)

<https://www.zvjs.sk/sk/aktuality/predvianocny-koncert-%E2%80%9Eega%E2%80%9C>

За час існування громади Дісмас у в'язницях кілька разів гостював священик, уповноважений єпископом на екзорцизм.

Тут я даю доступ до змісту статті та фотографії, які були офіційно опубліковані: «2 березня 2019 року Матуш Марцін (греко-католицький священик Кошицької єпархії) та Міхал Лібант (з в'язниці та ув'язнення в Леопольдові) прийняли запрошення до приміщення відкритого відділення СІЗО у Пряшові. Основна лекція була на тему «Люби ближнього свого, як сам себе, і не роби іншим того, чого не хочеш, щоб робили тобі», присвячена релаксаційній групі «Дісмас», яка регулярно збирається в каплиці кафедри в м. ввечері близько 20 хвилин для спільної молитви святої вервиці. Оскільки засуджені були дуже зацікавлені відвідати лекцію, вона проходила в місцях загального користування кафедри. У лекції з дискусією Матуш Марцін зміг цікаво та вичерпно без

моралізаторства пояснити, куди йде розсіяний спосіб життя, вказавши на багато негативного ставлення людини до іншої людини та пояснив важливість святої вервиці. молитва. Оскільки єпископ схвалив Матуша для здійснення екзорцизму в Кошицькій єпархії, він пояснив випадки, коли церква використовує молитви екзорцизму та різницю між душевною хворобою та стражданням, спричиненим Злим. Незважаючи на те, що засуджені та працівники кафедри охоче слухали цього скромного чоловіка до ранку, чотири з половиною години лекції довелося закінчити, але через випередження часу та інші заплановані зустрічі викладача. Завершилась лекція бурхливими оплесками та короткою заключною молитвою. Дякуємо Богу за таких людей, як Матуш Марцін та Міхал Лібант,

які, незважаючи на щільний графік, знайшли час, щоб підбадьорити засуджених, які відбувають покарання. ' <http://www.zvjs.sk/sk/prednaska-pre-odsudenych>

У 2018 році ми також вперше відвідали наших братів у Чехії. Наразі ми вже відвідали там 9 в'язниць і були запрошені до чеського парламенту. У травні 2019 року ми зняли офіційний документальний фільм про цю діяльність у в'язницях.

Фото: дорогоцінний чоловік, директор в'язниці Риновице полковник монс. Властиміл Кржіжж виступає біля мікрофона. <https://www.vscr.cz/veznice-rynovice/novinky/koncert-gospelove-kapely-lamacske-chvaly/>

З пошани я хотів би згадати інших гостей, яких я ще не згадував і які також мають відкрите серце і прийшли служити до цього Господнього виноградника. Я згадую євангельську групу Godknows; хлопці з Ченаколо, які прийшли свідчити і грати в театр; Домінік Печо, який зіграв головного героя Жака Феша (засудженого, який навернувся у в'язниці) у театральній виставі в театрі імені Андрея Багара в Нітрі; ромська християнська група Orgal; Симона Мартаусова; Мітьо Боднар; Матей Валух, який пережив ув'язнення в Ірані; фольклорний ансамбль «Маковиця»; християнські репери Давід Яночек і Мартін Дворницький; священник Мілош Вікторін, який посвятив засуджених до Матері Божої Шкаплерної, оскільки він босоногий кармеліт; і останнє, але не в останню чергу, парафіяльний гурт Bétel з Глоговця, який я мушу зазначити, кілька разів відвідував в'язниці.

Фото: парафіяльний гурт Bétel з Глоговця у в'язниці в Железовце.

<http://www.zvjs.sk/sk/hudobne-vystupenie-skupiny-bethel-v-ustave-zeliezovce>

Деякі запитують, яка наша роль у в'язницях, оскільки у в'язницях є католицькі священники, а також **Вселенська** душпастирська служба. Ми приходимо до в'язниць, щоб відвідати та підбадьорити в'язнів християнськими піснями, лекціями, театром та різними гостями, враховуючи, що в цих заходах беруть участь не лише засуджені, які є християнами. Кількість засуджених може бути навіть 150, і відразу після заходу кілька з них відвідують священника або шукають шлях, як повернутися на вузьку стежку, дорогу життя. Досвід у цій службі та подальші відгуки або від священника, або від листування, яке адресовано спільноті Dismas, показують нам, що наша служба має сенс. Спробую описати на прикладі, як це було в одній із в'язниць. Коли ми розбирали техніку, засуджені почали ходити і сидіти в місця, які для них були підготовлені. У першому ряду сидів великий хлопець, схожий на «чемпіона світу» (я міг би назвати його «чуваком на лузі»). Вираз його обличчя говорив: «Що це

буде?» Про що це? Сподіваюся, це не буде нудно». Він прийшов туди лише тому, що йому не було чим зайнятися в камері і він хотів подихати свіжим повітрям. Він прийшов просто з цікавості, щоб, як кажуть, трохи відчутти культуру, а також, щоб було що критикувати. Почалася молитва хвали та свідчень, а потім сталося щось неймовірне. Коли я розповідав свідчення засудженого до довічного ув'язнення з Леопольдова, цей хлопець гангстерського вигляду почав голосно плакати і не міг перестати ридати. Часто буває, що під час похвал і свідчень люди змінюються, бо це їх глибоко зачіпає. Одні чоловіки плачуть, інші, хоча чоловіки вдають, що дивляться в стелю, щоб з очей не потекла сльоза. Після молитви ми подякували Господу за доторкнення до хлопця, бо це велика благодать. Наприкінці він також підійшов і потис нам руки. Він подякував нам, як і багатьом іншим з усіх в'язниць. Бачити перетворення їхніх сердець – велика нагорода для нас від Господа.

Фрукт

Багато людей не вірять у ці речі. Я часто стикаюся з такими запитаннями, як: "Як ви знаєте, що вони справді навіренні?" або "Хіба вони це не роблять навмисне?"

Поясню це на реальних прикладах – на засудженого накладено 22 дисциплінарні стягнення за неадекватну поведінку, як-от фізичний напад, самоушкодження, заборонена діяльність, порушення конституційного ладу та багато інших. Наразі засуджений не має накладених дисциплінарних стягнень, а навпаки має дві дисциплінарні нагороди. Це призводить до позитивної радикальної зміни його поведінки, що відповідає вимогам лікувальної програми та, як наслідок, можливості зміни диференційної підгрупи. Так бачать люди та працівники в'язниці, але я знаю, що засуджений зробив лише одне – поставив Ісуса Христа на перше місце у своєму житті і з цього моменту все влаштовано як має бути. Адже коли ти належиш Христу, ти не грабуєш, не борешся, не вживаєш наркотики, не вбиваєш, не обманюєш, а навпаки, робиш добрі справи. Отже, засуджений на шляху, щоб стати безпроблемним, і його ставлення позитивно впливає на інших засуджених, і ми можемо використовувати його як хороший приклад. Я опишу ще одну ситуацію, яка зі мною сталася. Коли я був у кабінеті, мені зателефонував черговий і повідомив, що помітив незвичайну поведінку в одній камері відділення з проблемними засудженими. Він розповів, що під час нерегулярної перевірки під час сну помітив 9 засуджених, які стояли на колінах перед хрестом. Я пояснив йому, що засуджені моляться в суботу щонайменше одну годину безперервно протягом 40 годин.

Фото: Спільнота Dismas у каплиці відкритого відділення В'язниці та СІЗО в Пряшові. Так щодня зустрічаються засуджені для молитви і особливо для суботнього 40-годинного молитовного ланцюга. <http://www.zvjs.sk/sk/koncert-skupiny-f6>

Інша вчителька повідомила мені, що у відділенні також є дві камери для проблемних засуджених, у тому числі засуджених із громади Dismas, поведінка яких змінилася. Кількість їх дисциплінарних стягнень і фізичних нападів зменшено до мінімуму.

Я розповім вам ще одне свідчення з іншого боку, оскільки ми молимося також за персонал в'язниці. Колись я служив у Сабінові з хлопцями з ромської госпел-групи F6. До мене прийшов засуджений і сказав, що був зі мною одного разу, два роки тому в іншій в'язниці на концерті Lámačské Chvály. Цей засуджений прийшов до мене, щоб розповісти, що, коли я давав свідчення, він помітив обличчя співробітника. На його думку, співробітник був найгіршим, відповідно найпідступнішим із працівників тюрми. Засуджений вважає, що зміна співробітника сталася під час свідчень. За словами засудженого, його поведінка кардинально змінилася – він став новою милою людиною, зворушеною Святим Духом.

Ще одне свідчення, яким я хотів би поділитися з вами, стосується засудженого, якого перевели до в'язниці суворого режиму через хорошу поведінку. Його автоматично перевели в іншу в'язницю, і, як з'ясувалося пізніше, в цій в'язниці зросла кількість засуджених DISMAS, яка складається з дванадцяти засуджених, які ревно моляться. Через короткий час цей засуджений написав нам, чи можемо ми прийти відвідати в'язницю і підбадьорити їх, як ми робимо інших братів у в'язниці. Після узгодження всіх формальностей в'їзду, відповідних правил, документів, інформації та за згодою священника візит став можливим. Наприкінці молитви хвали я хотів сказати ще одне слово, запитавши засуджених, чи відчуває хтось із них, що хоче приєднатися до нас у молитвах за спільноту DISMAS. Ті, хто дійсно відчуває, що хоче приєднатися до нас, повинні підняти руки. Акт підняття руки – це не просто звичайний жест, а публічне визнання віри в Христа Ісуса, а також зобов'язання, дане Богові. У багатьох випадках це може призвести до того, що інші вважатимуть засудженого слабким і виключать його зі своєї команди «твердих хлопців»; але я знаю, що так звані слабаки, по правді кажучи, воїни в «Армії Ісуса» і знають, кому вірять. Після мого запитання більше половини засуджених, близько 50 в'язнів, підняли руки. Кажу вам, що місце було підготовлено для такого благословення завдяки молитвам тієї самої групи з дванадцяти засуджених, які молилися за нього. Знадобилося «трохи дріжджів, які поширюються на всю порцію тіста». Слава Богу.

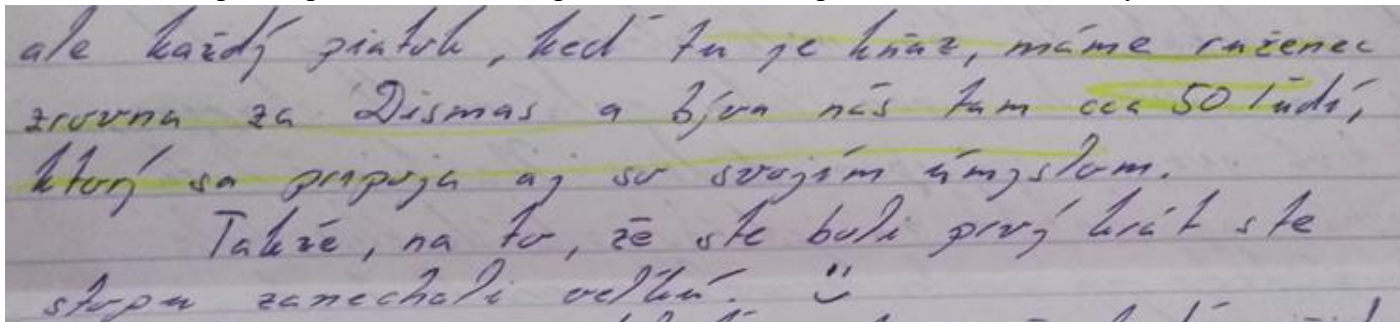

Фото: частина листа від Еріка після візиту госпел-групи F6, який надав нам свій відгук. Він пише у своєму листі: «Кожної п'ятниці, коли є ще священник, ми молимося на вервиці на Дісмас, і близько 50 людей приєднуються до нас у своєму намірі. Отже, незважаючи на те, що ви були тут вперше, ви залишили великий слід».

Я б повернувся до початкового запитання: "Звідки ви знаєте, що вони справді навернені?" Один брат у Христі відбув свій приблизно 18-річний термін ув'язнення, і йому було прощено 5 років із загальної кількості 23 років умовно-дострокового звільнення. Почав вести релігійне життя у в'язниці за картузіанським орденом. Це католицький орден із суворими релігійними правилами. Я спробую коротко описати вам брата і як він впорався з цією важкою боротьбою і куди це його привело. Через чотири роки я відвідав його в християнському благодійному домі в Братиславі, де він допомагає бездомним. Я хотів відвідати його головним чином тому, що хотів побачити його громаду, його друзів і побачити через чотири роки плоди його життя, народженого за стінами в'язниці, і я просто хотів провести з ним звичайний день. Коли я вранці приїхав до Братислави, ми спочатку пішли на месо, а потім переїхали до Пентагону (місцева частина Братислави, повна непристосованих людей, бомжів, алкоголіків, наркоманів, повій...). Він опікувався там наркоманами, тих, кого цей світ назвав би - покидьками Словаччини. Якби я не бачив це на власні очі, я б, напевно, не повірив. На моїх очах наркомани буквально вводили наркотики в пах і всі інші частини свого тіла. Деяким не вдалося одразу, тож вони намагалися більше півгодини. Я не розумів, чому вони це зробили, але пояснили, що це тому, що «не могли потрапити у вену». Поки ми були там, йому зателефонувала жінка і

попросила піти до її партнера. Того дня йому знову відмовили в лікуванні і виписали з лікарні. Він не міг ходити, не рухався кишечником 30 днів і подібний діагноз. З цієї причини ми переїхали з Пентагону в іншу частину Братислави. Мій друг непрофесійно оглянув його там і викликав швидку, яка врешті надала йому допомогу. Потім ми повернулися до будинку, де готують безкоштовні обіди приблизно для 120 безпритульних. У цьому будинку бездомні можуть прийняти душ, переодягнутися, поїсти тощо. Якщо наш брат у Христі не буває в полі, він завжди готує обід, щоб уникнути додаткових витрат. Згодом він поділився зі мною свідченнями про те, що він робить: о 15:00 він бере рюкзак і йде буквально збирати тяжко нужденних безхатків, які вийшли з лікарні на останній стадії раку, або ж вони помирають і нікому не потрібні.

Тому я його запитав: «А що ти з ними робиш?» Він відвів мене на верхній поверх будівлі, де ми обідали, і коли він відчинив двері, я побачив, що там кілька кімнат. Не знаю, може десять кімнат. Проходячи крізь них, я плакав. Люди без ніг, в останній стадії раку... і все, що їм дає брат, це привозить їх сюди з вулиці, миє, годує, доглядає і називає священиком, і нарешті ховає. І все це він робить з ЛЮБОВЮ У СЕРЦІ – З ХРИСТОМ. Це людина, з якою я провела цілий день і дякую Богу за нього. По дорозі додому я думав, хто б міг це зробити. Чи знаєте ви таку людину з реального світу, ви коли-небудь спілкувалися з такою людиною? Маю, він колишній каторжник, повний ревності до Господа. Це людина, на яку інші плювали, засуджували, але він пізнав Христа, любить і йде за Ним, виконуючи слова, які говорив Христос, і справді виходячи з великої ревності. *Фото: християнський гурт Lámačské Chvály під час мес у в'язниці в Дубниці-над-Вагом.*

<http://www.zyjs.sk/sk/lamacske-chvaly-v-ustave-dubnica-nad-vahom>

Якось ми поїхали з Ламачським Хвалем до Дубниці-над-Вагом, і коли ми зайшли до в'язниці, Браньо Летко запитав мене, чи не ходить засуджений Марек, який на той час уже був на волі, не відвідує біблійну школу. Я довго думав, бо не міг пригадати жодного засудженого Марека, який уже вийшов із в'язниці. Я б це запам'ятав. Мабуть, це була помилка. Щоб освіжити мою пам'ять, Браньо розповів мені історію, як одна жінка прийшла до нього, коли вони виступали на сході Словаччини. Пані питала про цього засудженого. Вона зустріла його в поїзді по дорозі на схід Словаччини. У Леопольдова до них у купе приєднався ром. За його словами, він був засудженим і щойно вийшов з в'язниці. У цей час усі в купе схопилися за сумки і злегка злякалися. І саме цей Марек був аж до Попрада, розмовляючи з ними про Ісуса Христа та тюремну громаду Дісмас. Коли Браньо закінчив розповідь, я все ще не знав, про кого він говорив, а оскільки він мав бути ромом, це взагалі не дзвонило. Ми перейшли до в'язниці, і під час хвалебних молитов я все-таки згадав, що це може бути Марек В., який час від часу, може, раз на два місяці приходив до біблійної школи, сів і слухав. Це не було б незвичайним, хіба що: по-перше, я його не запрошував, він приїхав за власним бажанням, а по-друге, він був засудженим, який часто сварився із співзасудженими, шкодив собі та різними спекулятивними способами порушував конституційні норми. замовлення. Людина, яка дезадаптована і не повністю дотримується лікувальної програми – це в основному людина, з якою ви б не хотіли зустрітися під час вечірньої прогулянки. І все ж саме він приходив кілька разів, і я завжди дивувався. Я запитав себе: « Чому? Поки я одного разу не запитав його, навіщо він це робить – чи хотів він нас дискредитувати таким чином, чи має намір зробити якийсь саботаж. Він сказав, що ні, просто відчув, що сьогодні має йти до біблійної школи. Тоді я запитав його, чи є в нього хтось за межами в'язниці,

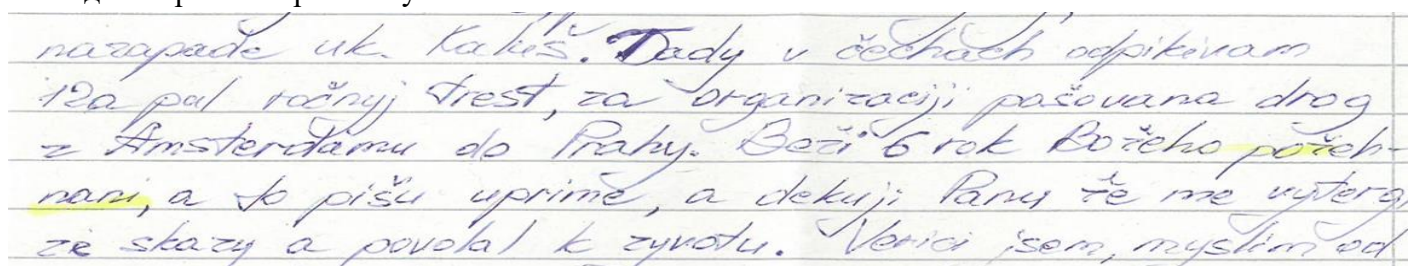
хто міг би помолитися за нього, і він одразу відповів: « Так, моя сестра має релігійний орден». Вона написала мені, що щодня молиться за мене на колінах. Почувши це, я сказав йому: « Ну , Мареку, ось відповідь, звідки береться стільки благодаті, яку ти отримувеш – через її молитви, щоб ти змінився. Відтоді він пообіцяв спробувати змінитися . Колись я проводив біблійну школу і вважав, що засуджені повинні запросити своїх родичів, дітей, батьків, друзів на 40-годинну безперервну молитву і таким чином створити єдність. Бо Бог єднає, а диявол розділяє. Один із членів спільноти Дісмас, колишній наркоман, сказав: « Я подзвонив своїй мамі, тому що хотів, щоб вона приєдналася до мене в молитві в суботу. Знаєте, як вона відреагувала? Вона заплакала по телефону і сказала: «Сину, я молилася про це все своє життя. Я все життя молилася, щоб ти сказав мені це. Я їду в лікарню, але в цю годину буду молитися з вами». Наступного тижня надійшов лист від медсестри. Я прочитав у ньому, що його мати померла, тому подзвонив йому і сказав: « Твоя мати померла... » Він почав плакати , і в мене теж навернулися сльози. Він сказав мені: « Учителю, я дякую Богу, що моя мати молилася за мене, що я зміг звернутися до Бога, що її молитви не були пустими молитвами, що Бог почув її і що вона померла задоволеною. '

, що Бог не слухає грішників, але Він готовий почути тих, хто поклоняється Йому і виконує Його волю. (Івана 9:31 , NLT).

Потім у нас було зібрання біблійної школи, і засуджені один за одним почали говорити мені: « Я радий, що я у в'язниці». ' Я не зрозумів. Я запитав їх: « Що ви говорите? Як можна радіти, що сидите у в'язниці, коли вам дали вирок до 2034 року? Це не має сенсу! А інший підвівся і сказав підвищеним голосом: « Знаєте, чому ми раді, що опинилися у в'язниці?» Якби ми не були у в'язниці, ми б не пізнали Ісуса Христа! У нас не було часу на нього надворі, ми робили погані речі на вулиці, деякі з нас били своїх дітей, ми вживали наркотики, ми грабували нашу сім'ю... ми не були хорошими людьми. Але ми дякуємо Богу, що ми зараз тут, що ми змогли пізнати Ісуса Христа, що Він дав нам цю благодать тут, у в'язниці. '

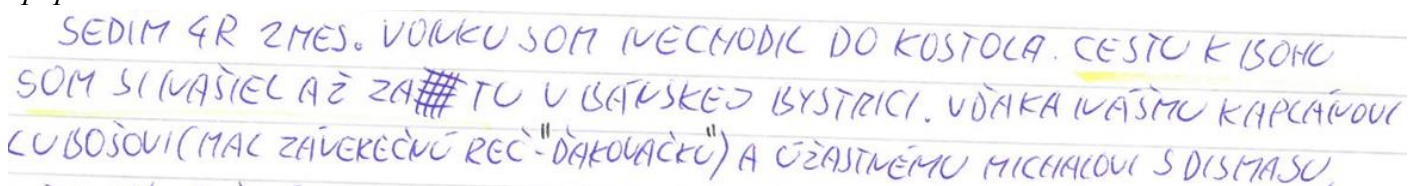
Можу вам сказати, що інші засуджені зараз мені це регулярно говорять. Я свідчу цю історію іншим засудженим, а вони приходять і кажуть: « У нас це теж є, і ми дякуємо Богу». Я не знаю, чому ми тут у в'язниці, але якби це було для цього, я радий, що Бог поверне все негативне, все погане, навіть найгірше зло на нашу користь. Він хороший тато, Він любить нас, і ми хочемо робити все, що робимо, на славу Божу. '

Нижче я хотів би навести три листи про те, що засуджені раді перебувати у в'язниці. Але не помилимося не тому, що вони хочуть там залишитися, а тому, що прийняли своє покарання і отримали благодать вірити в Христа Ісуса!

na západě uk. katol. Tady v českých odpovědích
12a pal roční trest, za organizaci pašování drog
z Amsterdamu do Prahy. Běží 6 rok Božeho požeh-
naní, a já píšu upřímně, a děkuji Pánu že me vyteral
ze špaty a povolal k životu. Verím jsem, myslím od

Фото: частина листа засудженого з Пльзеня, який пише: « Тут, у Чехії, я відбываю 12 з половиною років ув'язнення за організацію контрабанди наркотиків з Амстердама до Праги. Зараз б'ю рік Божого благословення, і я пишу це щиро і дякую Господу за те, що він вибрав мене з приреченості і покликав до життя. '

SEDIM 4R ZMES. VOJKU SOM MЕСМОДИК ДО КОСТОЛА. СЕСТУ К ІСОНУ
SOM SI MAŠTEL AŽ ZA#TU V BANŤSKEJ BYSTRICI. VĎAKA MAŠTU KAPLÁNŤOVI
CUBOŠOVI (MAK ZAVĚKESŤU RES-"DĀKOVAŠŤU") A ŤZĀSTNĚMU MIŠŤIAKOVI S DĪSMASU.

Фото: частина листа від засудженого з Банської Бистриці, в якому він пише, що « Я відбув покарання чотири роки і два місяці. На вулиці я не ходив до церкви. Я знайшов дорогу до Бога тут, у Банській Бистриці, лише завдяки нашому капелану Любошу (він мав заключну подяку) та чудовому Міхалу з Дісмаса. '

*Великвіт розуміламе над тїм доконецю о тої аї розпрісе,
її је аї добре, го ма заррелі, едо кетог мїт тобо, таї су
фум ео он мїлдї меобр'їс к Рокумі, едо ја сум у*

Фото: частина листа від Браньо, який також стверджує, що « Коли раз я думаю про це, я навіть кажу, що добре, що мене посадили, бо якби не це, я б, мабуть, ніколи не звернувся до Господи, ... »

Після року керівництва біблійною школою мені дали зелене світло відкрити цей клуб і для довічно засуджених, оскільки цей клуб є повністю інституційним. Вже на першій зустрічі я почув свідчення, яким хотів би поділитися з вами. Засуджений погодився на його оприлюднення. Як я вже згадував раніше, я працював на довічних ув'язненнях, і кожен, хто опинявся тут, зазвичай робив кілька вбивств. Я їх особисто не знав, і на першу зустріч прийшли троє довічно засуджених. Після короткої розмови один із них розповів мені свої свідчення. Він сказав мені: « Учителю, чи можу я розповісти тобі своє свідчення?» Знаєте, я давно відбув покарання і дуже шкодую за те, що зробив, і я щиро просив Бога пробачити мене. Я вірю, що Він уже пробачив мене, але своїми вчинками я завдав болю іншим і відчуваю потребу примиритися і попросити прощення. Тому я написав свекрухі з проханням пробачити мені те, що я їй зробив. Я вбив її дочку і трьох онуків. І знаєш, що вона мені написала? Що вона пробачила мені і що вона молилася за мене. Зрештою вона прийшла до мене в гості, і тепер ми на зв'язку. До цього свідчення мушу додати, що він уже кілька років вишиває велику картину «Таємна вечеря», яку хоче подарувати своїй свекрухі за її неймовірне серце – серце, яке тільки Бог зміг змінити. .

Хочу згадати ще кількох колишніх засуджених, які вийшли на волю. Щонайменше вісім із них уже звільнені, і наразі всі вони працевлаштовані та ведуть належний спосіб життя. Це статистично 100% успіх поки що, за що ми можемо лише дякувати Господу Ісусу Христу. Не можу сказати, що це завжди легко. Я також зустрічаюся з Ярославом Ярабом. Після 22 років за ґратами він залишився на свободі приблизно на 3 роки.

Я подзвонив Джаро, і він сказав мені, що йому знадобиться одяг для дітей, про яких він піклується, тому ми відвідали його і дали їм кілька повних сумок одягу. Уже три роки працює в одній компанії, де спочатку починав працювати через агентство і вже більше року працює звичайним працівником. Він не заробляє багато грошей, але скромність і праця, пов'язані з любов'ю до Христа, означає більше, ніж те, що може запропонувати світ. *Фото: Візит Ярослава Й. за його постійною адресою під час передачі йому одягу.*

Інший колишній засуджений Йозеф Штрбавий, який покинув приміщення Леопольдовської в'язниці в серпні 2018 року, влаштувався водієм на Amazon. Щоранку він встає о 3:00, щоб помолитися, а о 18:30 він відвідує святую месу і приймає Ісуса Христа через Святе Причастя, а потім йде на роботу. Пам'ятаю, як він уперше сказав мені, що робить це. Я зрозумів, що мені ще є куди вдосконалюватися. Я прокидаюся рано вранці і молюся скорботні таємниці вервиці, а потім відвідую святую месу, де я служу як помічник; але так рано? Слава Богу! Я благословляю його, щоб він міг продовжувати гарну роботу. Це зробило мене дуже щасливим. « *Слухай мій голос вранці, Господи. Щоранку я приношу вам свої прохання і чекаю з нетерпінням.* » (**Псалом 5:4**, NLT)

Фото: фотографія Йожка Штрбавого з Маріаном Куффою під час розмови про громаду Dismas

Коли я відкривав біблійну школу в Леопольдівській в'язниці, нам потрібен був ще один хороший гітарист, щоб грати християнські пісні. Вони порекомендували мені «чемпіона світу», який, так би мовити, був дуже погано практикуючим християнином. Він вважав себе великим «гангстером», поводився так, ніби був скрізь, усе бачив. Тим не менш, я звернувся до нього, і оскільки у нього не було проблем зі зборами, щоб послухати Боже слово та грати псалми, ми почали регулярно запрошувати його на свої зустрічі. Минав час, після півроку регулярних зустрічей я запитав його, як склалися його стосунки з Богом і як вони розвивалися. І він просто сказав мені, що його це не дуже хвилює і що він приходить на зустрічі лише тому, що це була можливість вийти з підрозділу і зіграти на гітарі, що йому дійсно подобається робити. Оскільки це було так, я не питав його більше про ці речі. За два тижні до повернення до цивільного життя він прийшов розповісти мені щось, що мене дуже здивувало. Він зі скромним обличчям сказав мені, що він бездомний, наркоман, а на вулиці крав, у нього був гепатит типу «С», і під час відбування покарання у нього не було грошей навіть на лікарню. Тренчин. На одному диханні він сказав, що у нього є гроші лише на квиток до Братислави і що йому нікуди повертатися, тому... Я знав, що він хотів сказати, але він сказав останнє, в контексті: нехай ваш Бог допоможе я зараз. Відповідальність прийшла на мене, і ми негайно почали молитися за нього і передали це Ісусу, щоб Він дозволив Йому вирішити це. Настав день звільнення, і він замість Братислави на останні гроші поїхав до Відня. Володіючи німецькою, він хотів знайти там роботу. Проте після цілого дня пошуків роботи не знайшов. Знаєте, коли бачиш виснаженого наркомана з татуйованим тілом, щойно вийшовши з в'язниці, шанси влаштуватися на роботу дуже низькі, що він дуже добре усвідомлював. Наразі він згадав Браньо Летко, який під час візиту до в'язниці сказав їм, що якщо хтось повернеться до цивільного життя, вони не соромляться йому зателефонувати або надіслати повідомлення у Facebook, і він спробує всіма силами допомогти. На щастя, він згадав це і надіслав йому повідомлення. Потім він покликав Браньо, і вони разом помолилися. Браньо благословив його і нарешті сказав йому зателефонувати ще раз, і він запитав його про роботу. У великому розчаруванні і в кінці розуму він набрав номер і почав говорити. Наприкінці пролунав голос, що він може вільно говорити словацькою, бо там працюють переважно словаки. Відтоді він там працює. Через деякий час дивом, завдяки Господу, йому дали власне житло, йому несподівано запропонували будинок. Востаннє, коли я з ним розмовляв, він згадував, що працює в Інчебі в Братиславі і намагається жити і йти в чистоті шляхом Христа.

Згадав би також колишнього обвинуваченого, який перебував під вартою в Палаці юстиції в Братиславі і заснував там громаду Dismas, оскільки навіть після чотирьох років роботи туди потрапити було неможливо. Не буду описувати чому, але важливо, що Господь пройшов туди через цього Божого чоловіка і вони почали молитися і в Братиславі.

Nic som žiadny kňaz ani predstaviteľ no
snažim sa to tu viesť ako viem a náš
počet pri každodennom modlení o 20⁰⁰hod
je od 8:00 do 11:00 22 účastníkov
& celkového počtu 48 (ak je plus odiet) ☺
Citíme silu Boha a boli sme priamo
svedkami pre náš záväzok keď sa
splnilo to čo nikto nepredpokladal ☺.

Фото: Частина листа обвинуваченого з в'язниці Братислави, члена громади Dismas, який очолив після звільнення Йожка Шишки. У листі він пише, що разом з іншими 22 членами він молиться за громаду Dismas о 20:00 «Я не є ні священиком, ні настоятелем, але я намагаюся керувати цією громадою, і там від 8-10 до максимум 22 членів, із загальної кількості 48 (якщо блок заповнений), під час щоденної молитви о 20:00 ми відчуваємо силу Божу і ми були свідками того, що ми вважаємо чудесами, коли відбувалися речі, яких ніхто не очікував».

Я хотів би розповісти про цікаві реакції за стінами в'язниці.

в призначений час – переважно вдень, оскільки більшість засуджених працюють до 15:00 . популярний футбол на полі. Ну, в той час я також проходив біблійну школу. Оскільки всі групи є добровільними, вони могли вирішувати, яку групу відвідувати, чи грати у футбол, на що деякі з них чекали майже місяць, чи бути частиною спільноти, яка збирається щотижня. На мій великий подив, вони обрали нашу групу. Особисто я вважаю це досить важливим і вражаючим, тому що вони не отримували від групи «ніяких пільг» – я маю на увазі світську вигоду, як-от дисциплінарну винагороду, і так само... Вони прийшли за спільнотою християн, читаючи Святе Письмо, співаючи молитву хвали, молячись святу вервицю та слухаючи слово Боже. Одного разу я пройшов із засудженими в групу прогулянковими подвір'ями (дивіться фото нижче), і один із засуджених, які були зачинені в одному з дворів, почав кричати: «Куди ти їх ведеш?» Хоча він знав відповідь, він хотів лише провокаційно похизуватися перед іншими, тому я підійшов до нього і сказав: «Уявіть, що я прийду до вашої камери і скажу, що у мене для вас хороші новини». Як ви думаєте, що я маю на увазі?» «Ну, це означало б, що я повинен зібрати речі і піти додому». «Тоді уявіть, що ми будемо говорити про Євангеліє, що в перекладі означає хороші новини. Це не означає, що вони повертаються додому, але що вони можуть мати вічне життя у Христі і не тільки вони, але й я, ви та інші – якщо ви вірите. '

«Божий закон був даний, щоб усі люди бачили, наскільки вони грішні. Але в міру того, як люди грішили все більше і більше, дивовижна Божя благодать ставала ще більшою». (Римлян 5:20 , NLT)

Листування засуджених – свідчення

Більше двох років тому я запитав у Господа, як домогтися того, щоб засуджених відвідували, підбадьорювали та об'єднували в молитві. Я не маю на увазі, що священики у тюрмах цього не роблять. Навпаки, роблять. Велика їм подяка, нехай Господь благословить їх. Пишу це як підтримку їхньому служінню, підтримку розбудові Царства Божого навіть серед каторжників. Щоб привести їх до живого Христа, який є Євхаристією. Коли я був на зустрічі 3 березня 2015 року в Синоді Ординаріату Збройних Сил і Збройного Корпусу Словацької Республіки, багато говорили про те, як миряни мають сприяти розбудові Царства Божого. Крім того, читаючи ці документи (документи Синоду Ординаріату Збройних Сил і Збройного Корпусу Словацької Республіки) вони мене надихнули, особливо ці розділи:

§118: «Члени Ординаріату здійснюють особливе апостольство в окремих відділах, які мають свої відмінності; тому від членів Церкви вимагається шукати нові, часто унікальні шляхи та можливості для здійснення апостольства».

§ 125: «Місіонерське покликання, яке Ісус Христос довірив Церкві, спрямоване на всіх людей і на весь світ. Миряни Ординаріату також намагаються різними способами допомогти місіонерській ролі Церкви відповідно до своїх здібностей і свого покликання».

§133: «Члени Ординаріату зосереджують свої зусилля на щоденному здійсненні дій фізичного та духовного милосердя.

По-перше, це роблять у сім'ї, у місцях служби, у військових місцях, при лікуванні ув'язнених, затриманих та затриманих осіб, потерпілих від злочинів, а також у рятувальних операціях. Виконуючи своє покликання, члени Ординаріату завжди пам'ятають про гідність людини».

Особисте листування із засудженими було однією з відповідей, як об'єднати Божих дітей за стінами в'язниці, адже, хочеться це комусь чи ні, у в'язниці теж є Божі діти. У цьому розділі йдеться про кореспонденцію, надіслану засудженими, які перебували або насправді перебувають за ґратами та належать до громади Dismas. Листування із засудженими має не лише форму особистих листів, а й форму інформаційного бюлетеня, який розсилається двічі на місяць. *Фото: Вступна сторінка інформаційного бюлетеня №. 18*

Ці інформаційні бюлетені містять новини про події, де служили члени Dismas, такі як відвідування в'язниць, фестивалі, зустрічі з лідерами церков, благодійні організації, відвідування радіо та телебачення тощо. Вони також містять інформацію про святі меси, які відправлялися і будуть відправлятися. від імені спільноти Dismas, свідчення членів спільноти Dismas, спостереження, цікаві факти, кілька вибраних листів заохочення для інших членів і, нарешті, короткі вчення церковних учених, святих, а також нинішнього Святішого Отця, Папи Франциска.

PBJK (Pochválen buď Ježíš Kristus) drahý brat v Kristovi,

veľmi sa teším, že aspoň takýmto spôsobom sa s tebou môžem podeliť o veci, ktoré Pán koná v spol. Dismas. Dňa 22.7. som bol na audiencii u Pána biskupa, ktorá trvala cca 2 hodiny a cieľom stretnutia bolo spol. Dismas. Nakoľko zlý chce prekaziť túto službu, ale po návšteve som bol veľmi milo prekvapený a utvrdený v tom, že biskup súhlasí s touto službou. Veľmi sa teší jej ovociu, nakoľko som mu ukazoval aj listy, ktoré mi prichádzajú, hovoril som svedectvá Dismasu, rozvoj a horlivosť členov. Na záver mi poďakoval za službu a poželal mňa, ako aj moju rodinku. Zbral si aj NL a povedal, že ich ukáže ministrovi Spravodlivosti. Chvála ti Pane, že nás tak miluješ! Vieme, že sme v duchovnom boji. Za tie 4 roky som toho zažil v službe Dismasu ozaj dosť, ale tvojimi modlitbami rúcame hradby šampióna, aj jeho vojska. Len jedno slovo pre tých, ktorí v tvojom okolí možno pochybovali Sk5,39.

Foto: Mariánka sídlo Pána biskupa, keď som mu odovzdával naše tričko V Bratislave som bol navštíviť brata Máriusa Dismasa po operácii. Stretli sme sa v nákupnom centre Eurovea na obede a ako tam sedíme, bol tam kuchár, ktorý sa na mňa uprene stále pozeral a potom prišiel ku mne a pýta sa: „Či nepoznáš Jožka Šišku s VV BA?“ ja že: „Áno.“ A on že: „Ja som tam bol s ním vo väzbe a spolu sme sa modlievali za Dismas každý deň.“ Je toto možné? Neskutočné! Kristus je najlepší manager! Robo ťa necháva pozdravovať a odkazuje, že sa stále modlí s Dismasom aj v sobotu a našiel si prácu. V rámci Dismasu sme viacerí išli pozrieť deti na Oázu, ktorá sa koná každý rok a trvá 17 dní, pričom každý deň sa rozoberá jedno tajomstvo ruženca- teda 15 dní. Boli sme spoločne

na sv. omši, kde hrali chvály. Bolo tam cca 50 dievčat a chlapcov vo veku od 13-22 rokov. Povieť len toľko, že keď začali hovoriť títo teenageri svedectvá, tak mi padla sánka dolu. Ozajstné obrátenia za tak krátky čas! To sú vymodlené milosti. Ak máte niekoho z rodiny, alebo známych a majú deti v takomto rozmedzí a nejakú vybavíte, že tam v lete pôjdu, tak hovorím ti, zažijú reálny Boží dotyk! Je to niečo ako duchovný tábor. *Foto v pravo: Oáza - Lazy pod Makytou, pri obnovení mojich krstných sľubov. kňazom Mirekom V. (drží mi*

ovocím tejto Oázy. Viacerí absolvovali túto Oázu, menovite: Damián, Jožko Šiška, Lucka, Rít... Myslím si, že keby som ju absolvoval ja v tom veku, tak sa obrátim už vtedy! Foto v pravo: Ešte by som rád podotkol, že Bohu známi darcovia nám darovali sv. pismo starý aj nový zákon, knihy: od Amortha (najznámejšieho exorcistu), od Patra Pia, Filotea - sv. F. Saleského, K. Emerichovej nasledovanie Krista od T.Kempinského. Ozaj všetko samé skvosty duchovného čítania. Pán Boh zaplať.

Foto: Campfest 2019, ako hrali Lámačské Chvály Braňo nás vyzval, aby sme išli na pódium. Povedal som o vašich modlitbách, vašej horlivosti, svedectvo a poviem ti, že sa v tú chvíľu zmenila atmosféra, ľudia zdvihli ruky a začali žehnať teba a všetkým odsúdeným v DISMASE v SR a ČR! Tú atmosféru nedokážem

DĀKI. PĀN PEDĀGOG VIĒTE CŌ SA MI
STĀLO! MOJA MĀTĀ AJ ĒESTRA MI
PĪSĀLI ŽĒ SŌM OSPROSTĒ! DO VIĒRĪ A ŽĒ
DO MĀ TO KĀCI ĒITĀT BĪBLIJŌNI MI
NĀ PĪSĀLI ŽĒ BĪBLIJĒ PĪŠĀ SPROSTŌSTĪ!
A ŽĒ NEPĀN!!! ĒITĀT TĀ BĪBLIJĒ LEBO MĀ
VIHODĪĀ!!! Z DĒTĀ!!! ALĒ JĀ ŽĪVŌTE!!!
SĀ NEZDĀT!!! SVOJĒJ VIĒRĪ LEBO JĀ
MĪLUJĒM!!! JĒŽĪŠĀ KRĪSTĀ!!!
NEH SI PĪŠĀ CŌ CHĒ! JĀ ZĀ NĀŽHO
PĀNĀ BŌHĀ DĀN AJ ŽĪVŌT!!!
ALĒ MOJĀ RODĪNĀ SĪTO NEVIĒ
KĪVEDŌMĪT ŽĒ MOŽĒ MOG
DĀKŪVĀT NĀŽHO BŌHĀ ŽĒ

я ніколи не здамся!!! моя віра, бо я люблю!!! Ісус Христос!!! Хай пишуть, що хочуть! Я б віддав своє життя за нашого Господа, Бога!!! Але моя родина не розуміє, що вони повинні дякувати нашому Богу за все!

Іноді ми отримуємо листи, в яких засуджені описують свій вільний час.

Засуджений з громади Дісмас навіть євангелізує співв'язнів під час прогулянки.

Dnes som bol aj na vychádzke počas
celej vychádzky som sa modlil evanjelizo-
val som a nakoniec ma aj oslovili pomebto-
ri odsudeni a pital sa čo to je Dismas
bolo to mile a yedem x mich povedal že
to katolik pedagoga Libant takže vedia o uds
a majú vas radi Michale. Pitali sa kde
ste btd. tak som odpovedal že robite
službu pre pána aj v iných väzniciach, tu
sím že to ľami ľadám nechápali. My vieme
ato to je i. Sme armáda Jezuša Krista

Фото: частина листа від Робо, який євангелізував своїх товаришів по в'язням під час прогулянки. Читаючи цього листа, я побачив у своїй голові картину ситуації, що я дивлюся у вікно на прогулянковій подвір'я, а засуджений, який був членом громади Дісмас, йшов по колу із засудженим, який невіруючий, як говорити так, і весь час говорив йому про Христа. Я можу лише підтвердити це.

«Проповідайте слово Боже. Будьте готові, сприятливий час чи ні. Терпеливо виправляйте, докоряйте та підбадьорюйте своїх людей добрим навчанням». (2 Тимофія 4:2, NLT)

У листі написано: «Я сьогодні теж пішов гуляти. Протягом усієї прогулянки я молився, євангелізував і врешті-решт деякі засуджені запитали мене, що таке Дісмас. Це було приємно, і один із них сказав мені, що його заснував учитель Лібант, тож вони вже чули про тебе і ти їм подобаєшся, Міхале. Питали, де ви були тощо, я відповів, що ви служите Господу і в інших в'язницях. Я думаю, що вони не зовсім розуміють. Ми знаємо, як це. Ми є армією Ісуса Христа».

Хочу показати момент з марафону, на якому засуджений, маючи проблему з однією ногою, що не міг поміститися в кросівках, у білій футболці DISMAS, пробіг під час спартакіади.

ČO MĀ STĀLO: PĀNO NĀSTĪRĪL S ODRĀNOJ NĀ MOHĒ TĀBĀŃ, ŽĒ NEZĀJĀMĀ
JODĪJĀNE ANĪ ZŌTĀSEH. - MOJĀ MĀTĀ AJ ŽĒSTRA MI
DO KĀDŌJ KŌLE SŌM MO SO ŽĪVĪMĪTŌH ŽNEŌH OBRĀTĀS A KŌVĪ M.
PĀNĀ BŌHĀ DĀN AJ ŽĪVŌT!!! ALĒ MOJĀ RODĪNĀ SĪTO NEVIĒ
KĪVEDŌMĪT ŽĒ MOŽĒ MOG DĀKŪVĀT NĀŽHO BŌHĀ ŽĒ

Фото: Частина листа від Штефана. Під час четвертого раунду Пальо каже: «Господи, я більше не можу, мені

боляче, а Ти, бігай замість мене!! Вгадайте, хто переміг. Ну, Пальо з Ним».

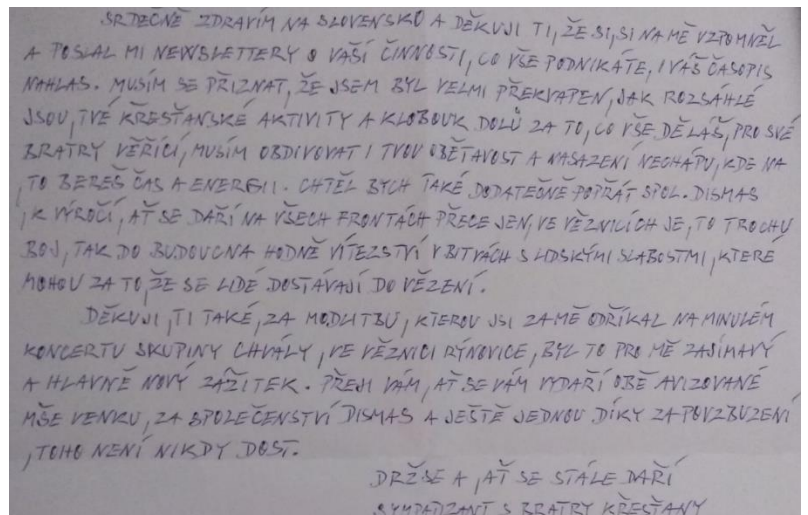
Це, мабуть, був марафон. Я б хотів бути там. І коли ви випадково замислюєтеся над тим, хто такий «Він», він мав на увазі Господа.

У листі написано: *Що трапилося: Пальо почав з такого набряку на нозі, що навіть не міг як слід зав'язати кросівки. Я кажу йому: «Пальо, Ісусе на безбожність». І після кожного раунду я махав і молився, піднявши руку. У четвертому раунді він каже: «Господи, я більше не можу, мені боляче, але Ти, бігай замість мене!» Вгадайте, хто переміг. Ну, Пальо з Ним. Ще раз хвалімо Господа!*

Я також хотів би приділити місце листу з Риновиче в Чеській Республіці, який ми отримали після євангелізації у в'язниці, в якій він утримувався.

Фото: Частина листа з Риновичької в'язниці від засудженого, якого суд засудив до довічного ув'язнення. У листі він дякує нам за те, що ми надіслали йому наш журнал NL, а також за всю християнську діяльність, яку ми робимо для засуджених. Він послав своє благословення на річницю заснування Dismas і подякував нам за наші молитви.

Текст листа: «Щиро вітаю Словаччину і дякую за те, що згадали про мене та

nadíslali mení бюлетень із вашою діяльністю, тим, що ви робите, та вашим журналом «Нахлас». Мушу визнати, що я був дуже здивований, наскільки велика ваша християнська діяльність, і знімаю капелюх перед вами за те, що ви робите для своїх віруючих братів. Я також захоплююся вашою відданістю та відданістю. Я не розумію, звідки у вас енергія. Я також хотів би побажати всього найкращого з ювілеєм Dismas. Удачі на всіх фронтах, адже в тюрмах це децю інша бійка. Бажаю в майбутньому багато перемог у битвах з людськими слабкостями, через які люди потрапляють у в'язницю. Дякую вам також за молитву, яку ви сказали за мене на останньому концерті гурту Lámačské Chvály у в'язниці в Риновичях. Для мене це був цікавий і в основному новий досвід. Бажаю, щоб обидві оголошені святі меси для громади Dismas пройшли добре. І ще раз дякую за підбадьорення, тому що його ніколи не вистачає. Тримайся і продовжуй. Співчуває братам-християнам. '

Я б трохи зупинився і охарактеризував одну ситуацію, в якій ми опинилися 1 травня 2019 року з Lámačské Chvály у в'язниці Rýnovice, де мав зніматися документальний фільм про євангелізацію у в'язницях з LCH та DIMSAS, а також унікальний аудіозапис також мав бути зроблений на компакт-диску. Я спробую описати це поступово один за одним. 1 травня 2018 року ми (LCH та спільнота Dismas) отримали запрошення на повторний концерт від директора Риновичької в'язниці полковника монс. Властиміл Кржиж, (насправді ми не граємо концертів, це молитва хвали) у день, встановлений рівно в рік, 1 травня 2019 року. Попередньо ми це затвердили і на початку 2019 року, після домовленості з директором та багато молитов, сталося те, чого з нами не було навіть після 4 років служби. Режисер сказав, що я можу принести свої камери та обладнання. Ми всі були схвильовані і поїхали до Чехії на трьох машинах, наповнених професійним обладнанням для зйомок документального фільму. Вранці, в день концерту, ми з вірою почали розбирати техніку, оскільки за прогнозами метеорологів та погодних додатків у наших смартфонах цього дня мав бути дощ. Знаєте, ми були біля Лібереця біля гір Крконоше, але нам було все одно. Коли оператори розгорнули свої камери, а хлопці розпакували інструменти для молитви хвали, небо було досить хмарним. Тоді я взяв Ферка Гуньку і ми разом пішли помолитися. Коли ми молилися, почався дощ. Хлопці з ЛЧ та оператори вже все розвантажили і туди можна було привезти лише кілька хвилин озвучування та засуджених. Ми ходили по полю і молилися. Після 10 хвилин постійної молитви дощ пішов ще сильніше. У той час брати вже прикривали інструменти та камери для захисту, але не пакували їх

назад. Ми були сповнені віри і не переставали молитися; ми навіть посилили нашу молитву. Браньо дмухнув у шофар, бив у барабани й проголошував, що буря має відступити в ім'я Ісуса Христа, бо ми не проїхали 3500 км на трьох машинах, щоб її зруйнував диявол. А через 5 хвилин, коли навколо нас йшов сильний дощ, над нами почало світити сонце.

Фото: З тюрми Риновице, прогулянковий двір після дощу, де відбулася молитва хвали. Подивіться на тінь. Ось там хмари розступилися і почало світити сонце! Фото зроблено під час молитви вервиці. Франтішек Гунка ліворуч.

Я досі пам'ятаю, коли я збирався дати друге свідчення під час молитви хвали, мене зупинив тюремний працівник і сказав, що чоловіки у в'язницях вважають християн «наївними». І коли я збирався свідчити про те, що Ісус Христос робить у в'язницях, я згадав те, що мені сказав екзорцист, і це було пов'язано з твердженням, що християни наївні, тому я розповів чоловікам, що сталося під час екзорцизму. Одного разу, коли екзорцист виганяв демона, він дізнався, що він уже вигнав демона з тієї самої людини кілька місяців тому. Він запитав демона, як можливо, що він повернувся. А демон сказав йому: «Тому що вони наївні й дурні!» І чоловіки зрозуміли, хто наївний і дурний. Ви знаєте, у мене є футболка з написом «Ми божевільні від Христа» (1 Кор. 4:10). Коли двоє чоловіків пройшли повз мене, один із них сказав іншому: «Ти бачив напис на його футболці?» Інший обернувся, але побачив лише задню частину футболки з написом: «На кого ТИ божевільний?» І кожен повинен сам собі відповісти на це питання. Я питаю засуджених: «Як ви відповіли? Це вас засудило? Саме з цим стикаються засуджені – це виражається в кількох частинах Святого Письма. Коли Христос на першому місці у вашому житті, навіть якщо вас називають божевільним, не сперечайтесь.

Звістка про хрест є безглуздою для тих, хто прямує до знищення! Але ми, які спасаються, знаємо, що це сама сила Божя. (1 Коринтян 1:18 , NLT)

LET VIKEND POLRAJŠEJ. ANO BRAT MICHAL ZAPÍAL ŽE TO LEN
DRUŽKA ŽEBO OBARA SVE RZHODNUTĚJ (TEPA OMAH JA), ŽE HNEO
AKO BA PUSTIA NA SVABODU SA VEZEME V BOŽAN DOVE ABY
ON POZEMNAL NAŠE MANŽELSTVO #59 SVE NEŽILU V SMILSTVE
ŽE TO NAŠ SEN A ŽKETE SI HO SPLNĚT. BRAT MICHAL UJ TA TED
SVAOBE NESUIETE CHĚVAT A AMI LAHAŽSKE ŽHVALĚ BRANĚ LETKO A
OSTATNĚ BRATIA BUDE MI ČTOU VAŠ POZVAT BUDE TO RADNA BAŠAVEL
A CHĚVAT ŽE...

Фото: частина листа від Габо, якого ми запитали про його стосунки з матір'ю його дітей. Його відповідь мене дуже здивувала. Як ви, мабуть, уже читали, і оскільки я також опублікував це в бюлетені, ми отримали відповідь від засудженого з Грнчяровців, який сказав, що хоче жити життям з благословення нашого тата. Він пише, що після звільнення з в'язниці разом із партнером вирішили зв'язати шлюб у церкві.

У листі написано: «Я подякую йому на вихідних. Так, брате Міхале, вона поки що лише моя партнерка, але ми обидва вирішили (мається на увазі я і вона), що як тільки я вийду, ми одружимося в домі Божому, щоб Він благословив наш шлюб, щоб ми більше не жили в розпусті. Це наша мрія і ми хочемо її здійснити. Брате Міхале, ні тебе, ні Ламачського Хвали, Браньо Летко та інших братів не можна виключати з весілля. Буде честю запросити вас усіх. Це буде велика вечірка.

Іноді ми також отримуємо листи від засуджених, які описують приклади своєї євангелізації у в'язниці.

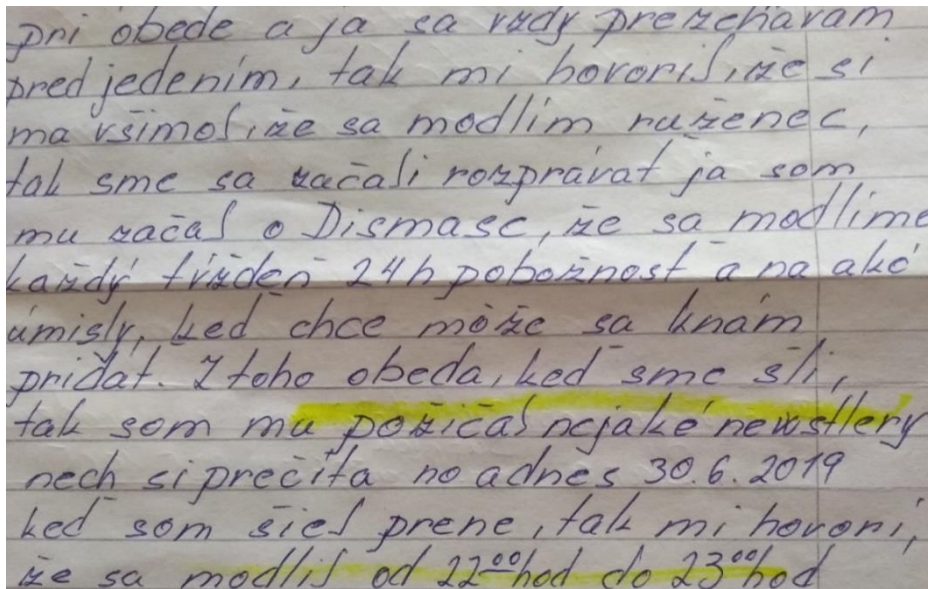

Фото: Частина листа від засудженого з Дубниці над Вагом, у якому він пише, як перехрестився за обідом і не мав багато часу, щоб більше поговорити із співзасудженим, тому позичив йому кілька інформаційних бюлетенів. А потім, коли через деякий час вони знову зустрілися, співзасуджений сказав йому, що почав молитися.

У листі йдеться: «Під час обіду один засуджений сказав мені, що помітив, що я завжди перехрестився перед їжею, і що бачив, як я молюся на вервиці, тож ми одразу почали розмову. Я почав говорити з ним про спільноту Dismas, я сказав йому, що ми молимося щотижня 40-годинне богослужіння і які наміри, і що якщо він хоче, він може приєднатися до нас. Коли ми йшли з обіду, я позичив йому кілька інформаційних бюлетенів для читання. А сьогодні, 30 червня 2019 року, коли я пішов їх повернути, він сказав мені, що молиться з 22.00 до 23:00

Існують також різні заохочення до публічних соціальних заходів, у яких вони хочуть брати участь, навіть якщо вони не можуть прийти туди особисто. Тому я написав і також особисто сказав, що спільнота Dismas молиться, а деякі засуджені також постануть за цю прекрасну подію, що рятує життя.

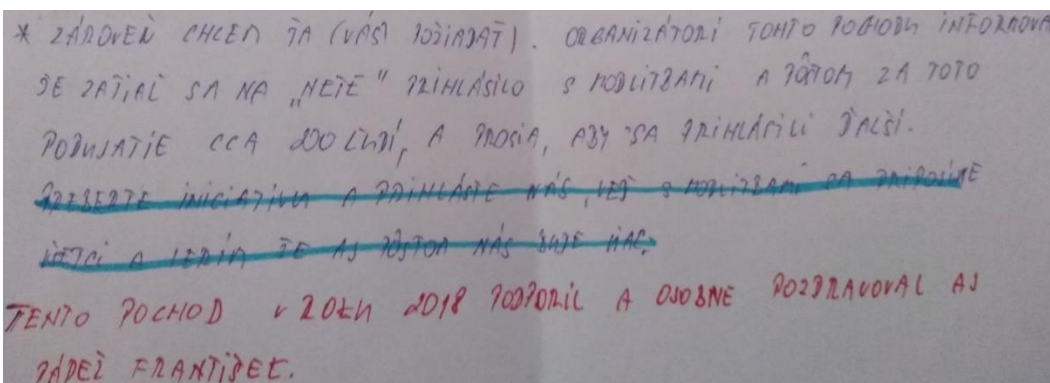

Фото: Частина листа від Штефана, який через інформаційний бюлетень закликає інших засуджених, а точніше всіх членів Церкви, молитися та

поститися на Марш за життя, який відбувся 22 вересня 2019 року.

Формулювання листа: «Також прошу вас (всіх) повідомити організаторам цього маршу, що наразі близько 200 людей підтримали їх і весь марш молитвами та постом. І вони просять інших приєднатися. Будьте активні та приєднуйтесь, тому що всі ми приєднуємося до молитви, і я вірю, що більше з нас буде постити. Папа Франциск також підтримав і особисто благословив і привітав цей марш.»

Я включив це в молитви спільноти Dismas і вірю, що молитви і піст принесуть свої плоди.

Фото: Відео в прямому ефірі на сторінці TV LUX у Facebook транслює свідчення про Дісмас на Марші життя в Братиславі 22 вересня 2019 року. У цьому свідченні я також згадав, що засуджені щодня молилися та постили за цю подію, і я також сказав свідчення про матір. Того року в Марші за життя взяли участь до 50 тисяч людей.

Показання засудженого до довічного позбавлення волі: Чистота тіла

Нехай це буде не на хвалу мені, а на хвалу Господу, що Він робить для мене і в мені. Знаєш, про мою чистоту! З Ісусом я зміг зберегти чистоту свого тіла, а також попросив Анку Колесарову заступитися за мене в цьому. Раніше в дитинстві я дуже шукав жіночої краси, збирав фотографії оголених, жінок, дівчат у нижній білизні. У дитинстві я дражнив дівчат роздягатися і показувати те, чого в мене немає, був спекулянттом і винахідливим, завжди змушував їх роздягатися. Мені зараз за це соромно, і мені огидно. Крім того, коли я виріс, я дивився і купував еротичні журнали, а також порнокасети, дивився їх і діяв проти свого тіла (я робив і виконував різні практики сам, на власному тілі). Тепер я знаю, що це було найпотворніше, що я зробив. Тепер я перестав шукати тих тимчасових задовольень і натомість шукаю задовольень у Святому Письмі, у Спасителі, Богі, Отці. Я перестав шукати насолоди тіла і світу, а замість цього шукаю Царства Небесного, душевного спокою. Моє власне тіло раніше було моїм богом (ідолом). Тепер моє серце сповнене почуттям провини і зради. Навіть під час відбування покарання я мастурбував, сексуально збуджуючи себе, переглядаючи порнографічні журнали і в думках доводячи до такого збоченого сексуального апетиту. Мені соромно за це, бо я образив свого Спасителя Ісуса, який був розіп'ятий за ці гріхи мого блуду, мастурбації та гріхів проти чистоти тіла. Я розіп'яла свого Спасителя, про що зараз дуже шкодую. Мені дуже шкода і мені так шкода. Я прошу його прощення, милосердя і дякую йому за все, особливо за любов і за ласку, що, незважаючи на ці гріхи, якими я його образив, він любить мене. Чому? Тому що він любить мене так сильно, що віддав за мене своє життя, він був розіп'ятий за мене, за грішника, щоб я мав вічне життя. Дякую Тобі за це, а також за ласки, які оберігають мене від гріхів нечистоти тіла. Мої дорогі брати і всі, хто прочитає чи почує це свідчення, а також для тих, хто має ті самі проблеми, що й у мене, для тих, хто називає мене як завгодно в цей момент, я хочу написати лише одне: «Зберегти своє тіло в чистоті – це важко, але красиво». Я знаю це сьогодні, але підкорити Царство Небесне теж важко, а Царство Небесне належить сильним, які хочуть його підкорити і бути у спілкуванні сильних – Святих у вічності. Дякую, благословенна Анка Колесарова, бо коли я звернувся до неї за допомогою, то зрозумів, що чистота мого тіла вже відновлена та очищена, і я перестав мастурбувати. Раніше я робив це 5-10 разів на день. Мастурбація стала мені огидною. Я почав дивитися на жінок як на сестер і друзів, а не як на об'єкт мастурбації та задовольень. Раніше для мене це було неможливо, тому що я дивився на кожну жінку як на сексуальний об'єкт і відразу роздягав її в думках, уявляв різні

сексуальні збочення, і не тільки з жінками...! Що я можу сказати, дорогі брати – друзі, сестри та товариші, що сам Ісус говорить про те, щоб зберегти тіло в чистоті. Хто не може втриматися, нехай одружується, нехай виходить заміж, але нехай буде вірний, хто покликаний до цього покликання, нехай діє відповідно до нього! І нехай кожен згадає слова Ісуса в Євангелії: *«Ви чули заповідь, яка говорить: «Не чини перелюбу». Але я кажу: кожен, хто навіть дивиться на жінку з пожадливістю, уже вчинив з нею перелюб у своєму серці»* (**Матвія 5: 27-28** , NLT).

Отже, любий брате, зізнайся, скільки разів ти хтиво дивився на жінку? А ти, сестро, що скажеш? Скільки разів ти був таким, дивлячись на хлопця таким чином? Зізнайся! Вам не потрібно виходити на публіку. Просто наберіться сміливості і йди на сповідь, сповідайся, сповідайся і більше не грішити. Звісно, це непросто, але той, хто прагне, досягне перемоги!!! Я знаю, про що говорю. Навіть якщо я повинен водночас сказати те, що написано в Писанні,

«Якщо ви думаєте, що стоїте міцно, будьте обережні, щоб не впасти». (**1 Коринтян 10:12** , NLT)
«Божий закон був даний, щоб усі люди бачили, наскільки вони грішні. Але в міру того, як люди грішили все більше і більше, дивовижна Божя благодать ставала ще більшою». (**Римлян 5:20** , NLT).
Водночас просіть у Господа Ісуса милості, щоб триматися на шляху спасіння. Я також хотів би згадати дещо з книги Левит - Заклик до моралі (заборонені сексуальні практики): *«Не оскверняй себе, вступаючи в статеві зносини з дружиною свого ближнього».* (**Левит 18:20** , NLT), а також на сьогоднішній час: *«Не практикуйте гомосексуалізм, займаючись сексом з іншим чоловіком, як з жінкою».* *Це мерзенний гріх».* (**Левит 18:22** , NLT)

Чому я це пишу? Я не знаю, але я відчуваю, що маю написати і опублікувати це як свідчення. Я був у гріху нечистоти тіла. Тепер я утримуюся від усього, що може заплямувати чистоту мого тіла. Це можливо з благодаттю і з допомогою Господа Ісуса. Я попросив його зцілити мою сексуальність і кинув усі гріхи нечистоти біля підніжжя його хреста. Я попросив блаженну Анку Колесарову допомогти заступитися за мене, щоб я міг зберегти своє тіло в чистоті. І я щаслива, що більше не хочу мастурбувати і навіть не практикую це. Ісус дає мені силу, і я вдячний за це. Мені це не приписують. Це заслуги мого Спасителя, Ісуса. Я щойно попросила його, і він своєю благодаттю захищає мене від цього огидного гріха.

«Господи, дякую Тобі за чистоту тіла і водночас прошу Тебе витримки, щоб підтримувати чистоту тіла, яку я хочу принести Тобі в жертву. Я приношу його вам для зцілення тих, хто бореться з гріхом нечистоти. Господи Ісусе, я люблю Тебе! Амінь.

Я також є членом Dismas, я був майже на момент його народження, коли він почав формуватися у в'язниці Леопольда. Також дякую Міхалу Лібанту, який запросив мене до цієї спільноти та показав мені, що таке бути щасливим, навіть якщо я перебуваю у в'язниці і відбиваю довічне ув'язнення. Щастя в любові, Бог є любов, Ісус є любов, і з Ісусом ти все подолаєш – ти навіть зможеш зберегти чистоту тіла, яка так прекрасна. Нехай кожен думає про це. Я кажу це й тобі, любий Християнине... І подумай, що б ти хотів запропонувати своєму Спасителю, Ісусу. Цей час почніть з чистоти тіла і не мастурбуйте, не вчиняйте перелюбу, не блудуйте і не робіть жодного гріха нечистоти. Я прошу вас, в'язня, засудженого до довічного ув'язнення, будь ласка, бережіть своє тіло в чистоті і віддайте його Ісусу!

Написання цього свідчення зайняло у мене дуже багато часу. Я хотів це написати раніше, але мені було соромно. Можливо, через мою гордість, диявола чи навіть через те, що мої листи читають. Але тепер це свідчення тут, і я хочу, щоб воно поширилося далі, щоб усі могли його прочитати. Бажаю, щоб лист прочитали всі, кому належить його прочитати. Я залишаю все в руках Бога, бо це хвала і слава Небесного Батька та його воскреслого сина, Ісуса Христа, у єдності зі Святим Духом. Свідчення в'язня, засудженого до довічного ув'язнення. «Каянний Юда з-за ґрат» . Благослови вас Господь Роберт Чачко.

Тут я публікую один внесок у відповідь на це свідчення.

hacrat. Ten vöidak to svedectvo
 baje dat, fak e fin sa pusujeme
 iseci, v nra je fakz machet.
 gvardes krestan, prav Izraelita
 v koton niet best!
 Puzbrau ho Misko a poredz mu
 ze boh ofusi ej jelo celu a
 docta sa sbbodz!

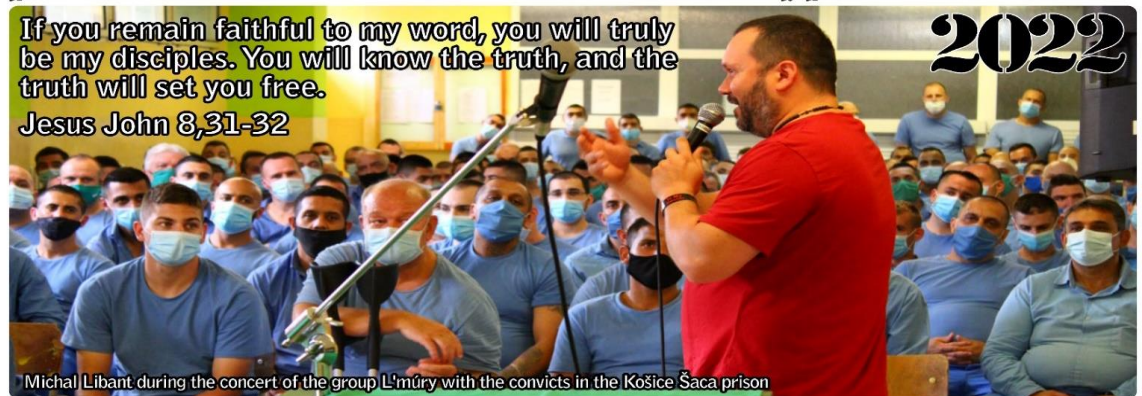
Фото: У цьому листі засуджений відповів на свідчення іншого члена Dismas, Роберта з Німеччини, «Свідчення чистоти тіла». Він зізнається, що більшість із них бореться з цим і що він є для нього чудовим прикладом для наслідування. Він також пророкував, що Бог відкриє його келю і зробить його вільним.

Формулювання листа: « Засуджений до довічного ув'язнення і свідчення, які він дав... ми всі боремося з цим. Він для мене великий герой і справжній християнин, справжній ізраїльтянин, в якому немає обману! Привітайте його Мішко і скажіть, що Бог також відкриє його келю і зробить його вільним!

До свідчення чистоти додаю лише те, що в 2016 році засуджений відвів мене вбік, щоб сказати мені щось таємно: « Учителю, я хочу вам сказати, що я не мастурбую вже півроку. Спасибі Боже. І я лише додаю, що це свідчення буде або підбадьоренням для вас, якщо не будете з ним боротися, або переконанням покаятися. Як написано у 2 Тимофія 3:16-17, « Усе Святе Письмо натхнене Богом і корисне, щоб навчити нас правди та змусити нас усвідомити, що не так у нашому житті». Воно виправляє нас, коли ми помиляємося, і вчить робити те, що правильно. Бог використовує його, щоб підготувати та спорядити свій народ робити кожну добру справу. ' Амінь, брати й сестри. Амінь.

JESUS ARMY DIVISION DISMAS

January							February							March							April							May							Jun						
Po	Ut	St	Pi	So	Ne		Po	Ut	St	Pi	So	Ne		Po	Ut	St	Pi	So	Ne		Po	Ut	St	Pi	So	Ne		Po	Ut	St	Pi	So	Ne		Po	Ut	St	Pi	So	Ne	
					1	2																																			
3	4	5	6	7	8	9	7	8	9	10	11	12	13	7	8	9	10	11	12	13	4	5	6	7	8	9	10	2	3	4	5	6	7	8	6	7	8	9	10	11	12
10	11	12	13	14	15	16	14	15	16	17	18	19	20	14	15	16	17	18	19	20	11	12	13	14	15	16	17	9	10	11	12	13	14	15	13	14	15	16	17	18	19
17	18	19	20	21	22	23	21	22	23	24	25	26	27	21	22	23	24	25	26	27	18	19	20	21	22	23	24	16	17	18	19	20	21	22	20	21	22	23	24	25	26
24	25	26	27	28	29	30	28	28	29	30	31	28	29	30	31	25	26	27	28	29	30	23	24	25	26	27	28	29	30	31	27	28	29	30							

Michal Libant during the concert of the group L'mury with the convicts in the Košice Saca prison

Фото: настільний календар на 2022 рік для всіх учасників, головна сторінка. Ми знаємо, що сила молитви сильна, коли ми молимося щиро і з любові.

Teši ma ať to, že chalani, kt. sa mi smiali, že sa za nich modlím, po 2-3 mes. prišli za mňou a s poborou ma prosili, aby som ich naučil modliť sa alebo dať im čítať Bibliu či knihy s nábož. tematikou. Wamw... chvala

Фото: лист засудженого Томаша, який, незважаючи на глузування, не переставав молитися за своїх побратимів, які через деякий час отримали благодать і відкрили себе для Царства Божого. Досить було повірити, що Бог більший за їхні проблеми. Тоді вони самі підійшли до нього і благали його навчити їх молитися, а Томаш позичив їм Святе Письмо.

Формулювання листа: « Мені також приємно, що хлопці, які сміялися з мене за те, що я молився за них, прийшли через 2-3 місяці і покійно благали мене навчити їх молитися або дозволити їм читати Біблію чи книги на релігійну тематику. ВАУ... Слава Господу. '

Є також листи, які відповідають на голос Івана Хрестителя. **Марка 1:15**, Він сказав: « Час, обіцяний Богом, нарешті настав! » оголосив він. « Царство Боже близько ! Покайтеся у своїх гріхах і вірте в Добру Новину! »

Я все ж хотів би зупинитися на темі сили молитви та її впливу на наше повсякденне життя.

*záčína ako som väknom, väknom pre Ježiša kri-
sta. Bol som chorý a prosil som ho o uzdravenie,
o milosť, o odpustenie a zmilovanie, za to čo
som zleho voči iným ľuďom urobil a spôsobil aj
jemu hriechmi, za celý svoj život.*

*Hlavne som mi povedal svoje „AJO“;
„Pane ty som, rob so mnou to, čo ukážeš za uho-
dne“. Vplne som sa mi odovzdal a doverujem
mi vo všetkom lebo „OU“ je svetlo a moja spa-
sa. Viem tomu som uveril ?*

Фото: Частина листа засудженого до довічного позбавлення волі. Без коментарів.

Формулювання листа: «Вона починається... так, я в'язень, в'язень для Ісуса Христа. Я був хворий і благов у нього зцілення, милосердя, прощення і милосердя за мої гріхи і те, що я робив іншим людям і йому за все своє життя. Я в основному сказав йому своє «ТАК». Господи, ось я, роби зі мною, що хочеш. Я повністю віддався Йому і довіряю Йому в усьому, бо Він світло і моє спасіння. Я знаю, кому я повірив!

Я все ж хотів би зупинитися на темі сили молитви та її впливу на наше повсякденне життя.

*sa k tomu dôkázateľnejšie, s maminou mojou som sa dohodol
, že pôjde do Čiech za mojím synčekom, lebo už to chcela
urobiť viace krát ale vždy sa volalo tá moja bývala teda
matka môjho syna, zatajila alebo, mala nejakú výhovorku
aby tam moja matka nešla. No ale teraz zase medziňala telefón,
taky sme sa s mojou maminou dohodli, že tam pôjde bez ohlasenia
Taky si obidnala hotel už mesiac vopred a teraz 27,28,29 a 30.7.
tam bola v čechach, no a v nedelu 28.07. som jej volal a
dozvedel som sa, že s mojím synom nebola, že jej nechceli ani
otvoriť dvere. Taky som bol stoho naoxaj na nervi (na dne).
Taky som sa celú noc s nedele na pondelok aj celé doobedie
počas práce modlil a prosil Pána aby zasiahol svojou
BOŽOU MOCOU a doprial mojej mamine a synčekomu požehnanie
čas ktorý budu tráviť spolu v plnosti lásky a milosti.
No a tak som pondelok 29.7. vyčerpaný a na dne s nervami
išiel zavolať mamine do čiech. A keď mi zdvihla tak mi
hneď oznámila, že už bola s Davidkom mojím synom a, že
si ju hneď obial a vutiskal. A že stravili spolu naoxaj*

Фото: частина листа від Янка, який має сина в Чехії і давно його не бачив і практично не має про нього жодної інформації. Мабуть, єдине, що він знає про свого сина, це те, що він живий і почувається добре. Тому він хотів, щоб його мама хоча б раз особисто зустрілася з сином. Ну а чемпіон (Злий) завжди заважав їй у цьому; однак вони не хотіли залишити це на волю випадку, тому вона подорожувала без будь-якого попередження й залишалася поруч із ними. Коли вона постукала в їхні двері, вони не відчинили. Вона (мама засудженого) і Янко (засуджений) дзвонили і Янко був зовсім розбитий, безпорадний, але він почав молитися ще більше. А результат ви вже знаєте. Вони зустрілися наступного дня. Слава Богу! Це наш тато !

Формулювання листа: «Я домовився з мамою, що вона поїде до Чехії до мого сина, тому що вона хотіла це зробити кілька разів, але моя колишня, мати мого сина, завжди ховалася або мала виправдання для моєї мамі не ходити туди. Ну, вона не відповідала на дзвінки, тому ми з мамою домовилися, що вона піде туди без будь-якого попередження. Тож вона забронювала готель на місяць наперед і 27, 28, 29 та 30 липня зупинялася в Чехії. У неділю, 28 липня, я їй зателефонував і дізнався, що вона не з моїм сином, що їй не хочуть відкривати двері. Мене це дуже драгувало – зламалося. Я молився всю ніч з неділі на понеділок, весь ранок під час роботи і благов Господа втрутитися своєю

Божою силою і дати моїй матері та сину благословенний час разом у повноті любові та благодаті. У понеділок, 29 липня, виснажена і знервована, пішла подзвонити мамі, яка була в Чехії. Коли вона відповіла на дзвінок, вона відразу повідомила мені, що вона вже з Девідом – моїм сином, і що він відразу ж її обійняв і стиснув, і що вони дійсно чудово провели час разом. '

На нашу поштову скриньку іноді надходить листування між учасниками спільноти Dismas, і там ми бачимо, як засуджені підбадьорюють, дякують і просять один одного про допомогу. Так було й із листом від Штефана.

Фото: Частина листа для Штефана від іншого засудженого. У першій частині

листа, який я не публікував тут через його розмір, він пише, що його мати нещодавно померла, брат у в'язниці і йому нема кому влаштувати похорон. Погрожував, що поховать як бездомну – тому попросив у Штефана та Дисмаси молитви, щоб вирішити цю проблему. Нарешті, можна прочитати, що Господь влаштував повернення дочки Клавдії, а мати була похована там, де вона сама вибрала. Все, що потрібно було, це молитися і довіряти Богу та Його доброті.

Формулювання листа: « Штефане, мій брате, дякую за молитви (за молитву за мою матір, за її душу та за мою дочку Клавдію), дякую також громаді Dismas за молитви всіх тих, хто молився за них наміри. Хай Бог тобі відплатить. '

Я також хотів би відзначити допомогу члена Йожка Шишки, якого він надав іншим обвинуваченим і засудженим, а також його велике серце, щоб допомогти в доставці благодійності моїй дружині по всій Словаччині. Це людина, яка служить, піклуючись про тих, хто щойно звільнився і потребує пошуку роботи, житла, а також громади. Ось лист, надісланий до спільноти Dismas.

Фото: Частина листа від Петра. У своєму листі він згадує колишнього обвинуваченого Йожка Шишку, як він показав йому шлях до Господа, і не тільки це, але й, відходячи, він сказав йому те, що ти, напевно, чув, як і всі засуджені від своїх так званих друзів: «Я допоможу

тобі чим завгодно», але як він згадує нижче, він зробив усе, що обіцяв, і навіть більше, він подбав про свою сім'ю, маму та сестру. Це людина, яка вже сиділа у в'язниці, і він не тільки проповідує Євангеліє, але навіть більше, він живе ним у своєму щоденному житті.

Формулювання листа: «Я знаю про це і все ще вірю, що зможу це довести, особливо тим, хто сумнівається. Це я; християнська сім'я навчила мене, що те, що я говорю, має значення. Так само, як і Йожко Шишка, відходячи, сказав, що мені потрібно, він допоможе мені з цим. Те, що він обіцяв, він виконав досконало і став для мене зразком Ісусового слуги. Навіть я хотів би стати прикладом для наслідування для християнина. Я думаю... про Йожка Шишку! Чоловік дуже допоміг мені і морально, і матеріально, він допоміг моїй мамі вдома і моїй сестрі. Я благословляю цю людину!'

Як бачимо, засуджені не лише пишуть нам листи, а й малюють, і таким чином висловлюють своє сприйняття віри.

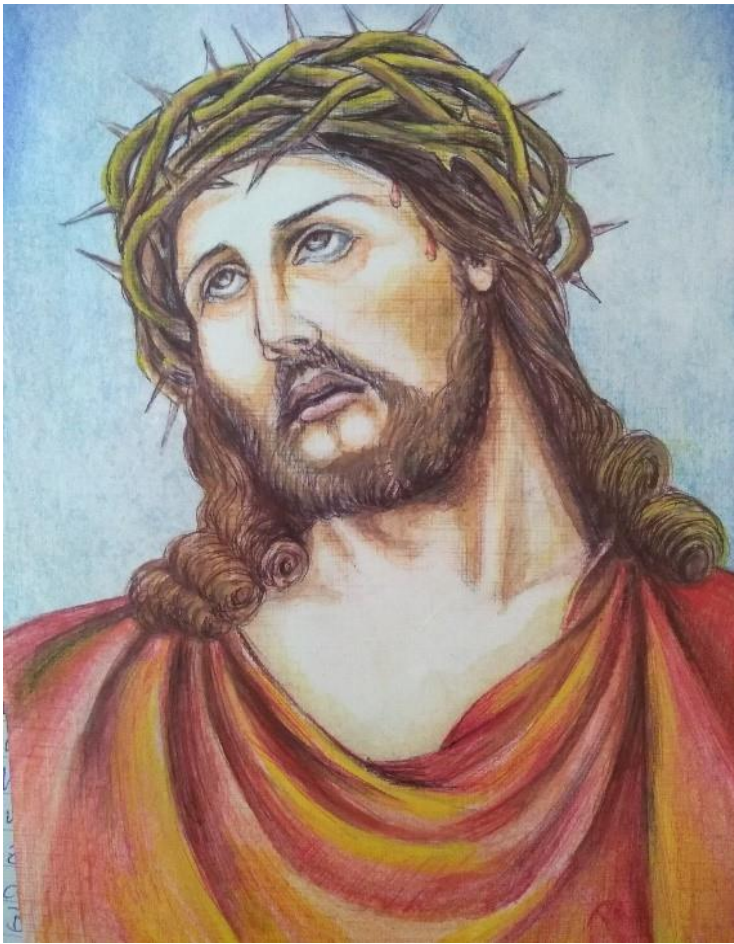

Фото: малюнок з BB-Kráľová, який намальований на папері. Багато разів я говорю чи пишу їм, що тато дав їм таланти, які вони мають використати на славу Богу, а не на Злого. Я маю на увазі, що якщо хтось розумний і вправний, замість того, щоб використовувати таланти для крадіжки автомобілів, він може використовувати це, щоб робити добрі речі іншим, наприклад, щоб допомогти відкрити чиюсь квартиру, якщо двері забиті. Просто робити все з Христом. Як він каже: «Так, я лоза; ви гілки. Ті, що залишаються в мені, а я в них, принесуть багато плоду. Бо крім мене ти нічого не можеш зробити. (Івана 15:5 , NLT)

Я хотів би показати вам два листи, які прийшли до нас. Ми були приємно здивовані листами, адже засуджені пишуть, що знайшли нову сім'ю.

Фото: частина листа від Браньо, який наприкінці листа пише, що моя сім'я – це Дісмас. Повний текст листа: «Я більше не спілкуюся з рештою моєї родини, тому що «Чемпіон» «вчинив величезний безлад», і я роблю висновок, що моя сім'я – це Дісмас, і я дякую нашому Господу за це.

wo zbytkom rodiny som nami v kontakte, čo som do momentu bol, pretože "šampión" to táto "rodinnosť" a dospeť som k sebe, že moja rodina je DISMAS 😊, za čo ďakujem mojim rodičom 😊.

JEDNA Z VECÍ KTORÁ MA DRŽÍ... JE AŽ TA ŽE MÁM SKVELÚ RODINU KTORÁ DRŽÍ SPOLU A DRUHÁ "V MEŠTASTI SPOZMÁS SKUTOČNÉHO PRIATEĽA".
A JA SOM SPOZMAL TEBA MIHAL, DISMAS, BOHA... **VY STE MOJA RODINA!!**
ĎAKUJEM VÁM VŠETKÝM ZATO ČO PRE MŇA (NÁS) ROBIETE, ĎAKUJEM ŽE SI, ŽE JE DISMAS, SKVELÍ ĽUDIA V MŇOM, KTORÍ SA PODIELAJÚ NA JEHO

Фото: частина листа з Норо, де він також пише, що ми його сім'я. Нас дуже зворушують такі листи.

листи.

Повний текст листа: «Одна з речей, які тримають мене... це те, що у мене велика сім'я, яка тримається разом, а друга — це те, що «друг, який потребує допомоги, це дійсно друг»... і я зустрів тебе Міхал, Дісмас, Боже ... ви моя сім'я!! Дякую всім вам за те, що ви робите для мене (нас), дякую Дімасу і чудовим людям, які є частиною цієї спільноти...

Я лише додаю до цього листа, що якщо ми читаємо Святе Письмо, то маємо просто підтвердити це, тому що наш Господь Ісус Христос сказав: «Дивіться, це моя мати і брати». Кожен, хто виконує волю Мого Небесного Отця, той Мій брат, і сестра, і мати! (Матвія 12:49-50 , NLT; також Марка 3:33-35) Амінь.

Фото: малюнок Роберта.

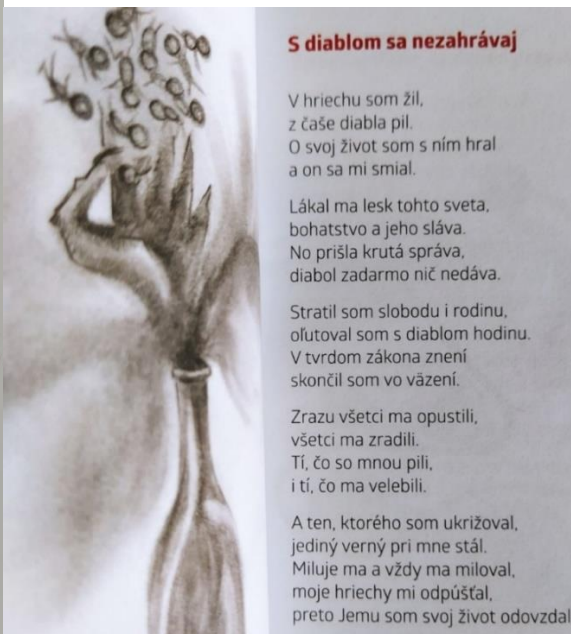

Фото: Збірка віршів у виданні «Нове серце». Фото: вірш Мілоша У. з назвою «S diablom sa nezahrávaj» (Не грайся з дияволом):

«У гріху я жив,
з диявольської чаші я сьорбнув.
За моє життя граю,
поки він сміявся.

Блиск мене привабив,
з багатством і його славою засліплений.
Потім з'являється жорстока новина,
безкоштовно диявол нічого не дає.

Від свободи і родини я пішов,
про час, проведений з дияволом, я шкодував.
Відповідно до змін, внесених до акту,
у в'язниці я закінчив.

Раптом залишившись без когось,
але зраджений усіма.
Тим, хто пив зі мною,
тими, хто мене хвалив.

І Того, Кого я розіп'яв,
був єдиним вірним поруч зі мною.
Він любить мене і завжди любив,
Він простив мої гріхи,
тому я віддав своє життя Йому, щоб він був
відновлений».

Фото 1: Автор вірша Мілош У., Міхал Лібант із спільноти DISMAS та Міхал Сабо із громади Ченаколо під час евангелізації в'язнів, засуджених до довічного ув'язнення.

Фото 2: Під час чергової евангелізації в'язнів, засуджених до довічного ув'язнення, я запросив Домініка Печо до братів – членів за стінами в'язниці. Домінік співав і представив їм головного героя театральної вистави, французького юнака Жака Феша, засудженого до страти як вбивцю в середині минулого століття. Однак у в'язниці він знаходить віру в Бога, також завдяки святій Терезі з Лізьє. Домінік був тим, хто зіграв цього головного героя у п'єсі «Пам'ятай мене».

Джерело: <https://www.tkkbs.sk/view.php?cisloclanku=20180328011>

Мілош також любить малювати, і його картини висять на стіні спеціально закріпленої кімнати, призначеної для зустрічі засуджених до довічного ув'язнення. Приміщення також служить для виготовлення вервиць у проєкті «Ангельська зброя» спільноти DISMAS.

Громадське сприйняття

Наша служба полягає не лише у відвідуваннях засуджених, листуванні тощо, а й на різноманітні фестивалі, конференції, лекції та свідчення. На попередніх сторінках ви могли читати про Campfest та March for life, але зараз я хотів би згадати зустріч громад Трнавської архієпархії, оскільки отримав там листа.

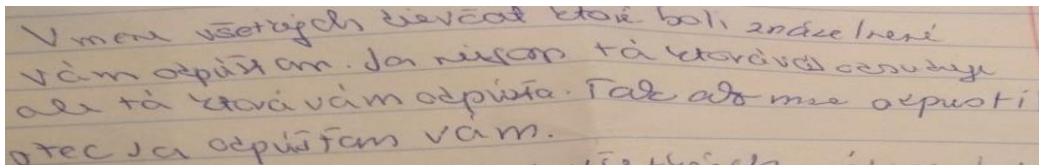

Фото: частина листа від Крістіни, молодої дівчини з

Трнави, яка змусила розплакатися кількох членів спільноти Dismas у в'язниці.

Формулювання листа: « Від імені всіх дівчат, які були звалтовані, я прощаю вас. Я не той, хто тебе засуджує, а той, хто тебе прощає. Отже, як мій Отець простив Мені, так і Я прощаю вам. »

Я хотів би показати вам ще одне повідомлення, яке прийшло мені в 2017 році.

Мене звуть Людмила Гунькова, мати Франтішека Гунки, який перебував у в'язниці Леопольда, а зараз перебуває в Грнчяровце-над-Парноу. Таким чином я хочу подякувати вам за мого сина, який обрав не найкращий шлях життя. Але слава Богу, він вирішив змінити своє життя і вибрати шлях Господній. Коли я був у нього в гостях, він говорив про вас дуже приємні речі. Дивно, що «тюремник» (вибачте за такий вираз) може цікавитися душами тих, хто покараний за свої гріхи. Оскільки багато «тюремників» ставляться до них як до грішників, вони поведуться зверхньо й часто принижують їх. Я знаю, про що говорю! Я просто хочу ще раз подякувати вам за те, що ви робите для них у спільноті Dismas. Нехай Господь Ісус веде ваші кроки, а Діва Марія тримає свою захисну руку над вами та вашою родиною. Хай Бог тобі відплатить. З повагою Людмила Гунькова. Бог з тобою.

Ми отримуємо реакції також у Facebook, тому я надам принаймні одну з них, з виступу на Campfest 2019, де члени спільноти Dismas молилися та благословляли сім'ї під час виступу Lámačské Chvály.

Najsilnejším momentom pre mňa osobne bolo, keď muž zo spoločenstva Dismas (spoločenstvo obrátených väzňov) žehnal rodinám veľmi láskavými, milými slovami. Slzy mi tiekli ako hrachy, že si Boh dokáže takto premeniť srdcia... don Boscovské slzy.

Фото: частина допису у Facebook дівчини, яка брала участь у згаданому заході.

Найсильнішим моментом для мене був той момент, коли чоловік із громади Дісмас (спільнота навернених в'язнів) благословив сім'ї, сказавши дуже приємні та добрі слова. Великі сльози покотилися по моєму обличчю, тому що Бог може так перетворити серця... Сльози Дона Боско».

Фото: з Campfest 2019, де всі люди в цьому величезному наметі благословляють спільноту Dismas.

Ми також регулярно працюємо над різними програмами із ЗМІ, як-от уже згадане радіо Lumen, TV Lux, Словацьке радіо та Радіо Марія. У 2017 році до мене підійшов єпископ Ординаріату і запитав, чи не поїду я на курорт ZVJS (Корпус судової охорони та тюремних наглядачів), щоб розповісти щось про нашу біблійну школу в Леопольдові та спільноту Dismas у документальному фільмі TV LUX. під назвою «*Золоті трубки*», на якій зображені збройні сили. У документальному фільмі кожна трубка представляє голос християнина на цьому курорті, і ми були обрані для курорту ZVJS або в'язниці. Документальний фільм привніс інший погляд на євангелізаційне служіння мирян, які працюють у в'язниці, яким Ісус Христос наділяв таланти та здібності, щоб нести світло у важкі умови, де цього ніхто не очікує. Тепер я б продовжив, що зйомки документального фільму в Леопольдова були дійсно небажаними, неприйнятними і якби не було волі Всевишнього, це було б неможливо. Але як говорить Боже слово, де Він відкриває двері, ніхто не може їх зачинити, «*Що Він відчиняє, ніхто не може зачинити*» (**Об'явлення 3:7**, NLT), тому що Ісус є «*Цар усіх царів і Господь усіх панів*» (**Об'явлення 19:16**, NLT). У всякому разі, коли начальство дізналося, що буде стрілянина, мене знову викликали, і це стало регулярним, але я хвалю Господа, тому що вони тепер не мають виправдань. Мені були надані умови, які повністю відрізнялися від тих, які висловив єпископ. Найбільшою і найнеприйнятнішою умовою для всіх нас було те, що розстріл мав бути без засуджених. Ну, я хочу дати свідчення про цей стан. Я оголосив про стан хлопчикам у біблійній школі, і вони були трохи розчаровані, але ми впали на коліна і помолилися. Я сказав їм, що єдине, що ми можемо зробити, це молитися і що тато вирішує навіть про вже вирішені речі. Коли настав день «Д», до мене в кабінет завітало начальство, і знову наголосили на умовах відсутності засуджених. Не знаю, чому мені це повторили, адже це було зрозуміло, а на зйомках був присутній і заступник директора з питань

бізнесу. Але, звісно, я не хотів провокувати та змінювати Божі плани, тому, дізнавшись, я опустив голову й дозволив їм говорити, оскільки « наглядч завжди правий » (я посміхаюся, прошу тата благословити їх) . Але начальство уявляло, що я їм щось скажу в цивільному, а потім у формі (див. фото). Вони зробили кілька пострілів у в'язниці, а потім йшли додому. Вони прийшли до замку (в'язниці), який є найбільш охоронюваним об'єктом у Словаччині, оскільки там є ув'язнені суворого режиму та довічно засуджені, точніше, до каплиці, створеної з камери (див. фото TV LUX на перша сторінка), оскільки раніше це була каплиця. Зробили там обмінну станцію – неймовірно, як напала « Мавпа » (Диявол). Таким чином, прийшла знімальна група TV LUX, ми почали розмовляти, і тоді я відчув надприродну мужність, як минулого разу в показаннях з НЛ № 43. Несподівано директор СІЗО змінив своє рішення та підписані умови, де було лише 50 засуджених. з в'язниці середнього рівня безпеки мало бути, закінчилося тим, що Ісус Христос сказав, що буде інакше і, зрештою, було близько 70 засуджених із в'язниці суворого режиму (включаючи ДС 'С'), 50 засуджених із в'язниці середнього рівня безпеки і навіть 27 обвинувачених, плюс камера знімає всю в'язницю. Як говорить Святе Письмо: « *Тоді фарисеї сказали один одному: «Ми нічого не можемо зробити. Дивіться, всі пішли за ним!»* (**Івана 12:19** , NLT) Ну, сміливість змусила мене підійти до заступника директора і запитати його, чи можуть кілька засуджених з біблійної школи прийти і пограти, щоб це було реальніше. І він сказав « так » . Моєю реакцією була неймовірна вдячність татові, і ми відразу ж покликали хлопців приєднатися до нас. Хлопці були схвильовані, співали та прославляли Того, Хто зробив це можливим, Ісуса. Я б також уточнив інформацію про каплицю; приблизно 70 років тому святі меси відбувалися в місцевому костелі святого Леопольда, який був зруйнований комуністами після 1950 року. Я можу поділитися з вами, що мені зателефонував єпископ Рабек, який розповів мені про заплановану відбудову церква в Леопольдівській тюрмі. Давайте молитися за це. Дякую.

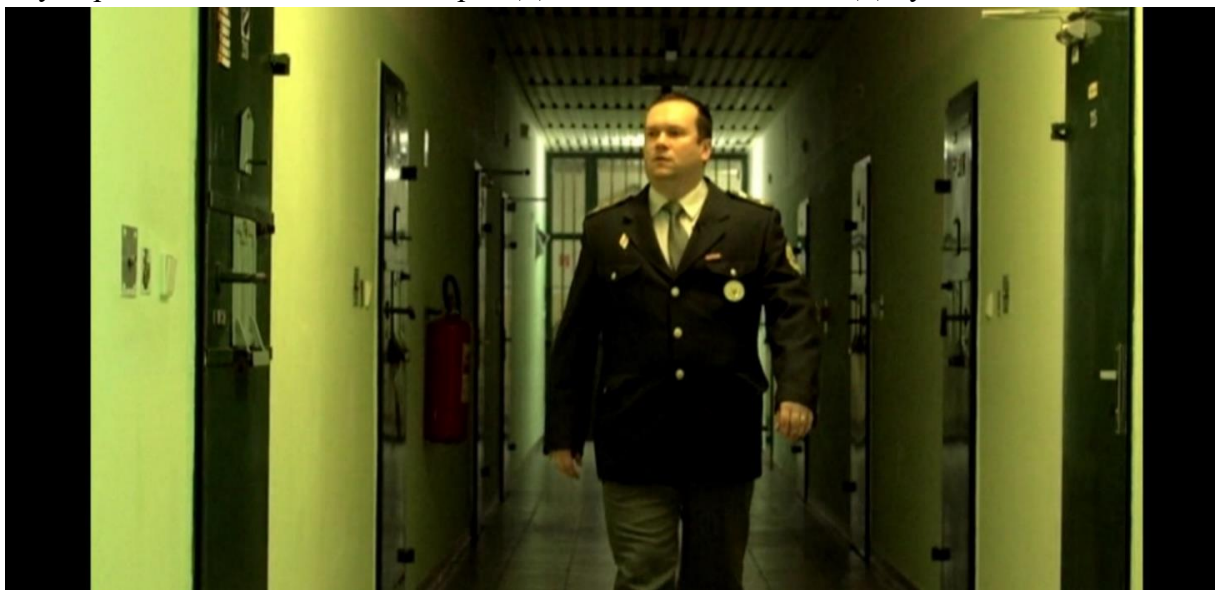
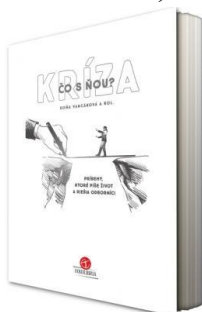

Фото: з Леопольдовської в'язниці та СІЗО під час зйомок документального фільму « Золоті труби » для TV LUX.

Одне слово, яке я хотів би сказати, щоб зробити висновок, це те, що все частіше я відчуваю, що все полягає в тому, щоб повернутися на шлях Божий, на шлях, який ми втратили . Наш тато досі дзвонить нам, і неважливо, де ти зараз знаходишся і чим займаєшся. Бути благословеним.

З повагою,

Капітан vV Mgr. Міхал Лібант

Послушник Військового ординаріату Словаччини, засновник і керівник словацько-чеської тюремної громади DISMAS

Примітка: більшість згаданої тут інформації також міститься в книзі «Криза – що з нею? (Soňa Vancáková та ін.) (див. фото)

ДАЙ ВАС БОГ! +

Адреса для зв'язку: *Michal Libant, DISMAS, Dvorníky 470, 92056, SLOVACIA (я завжди пишу)*